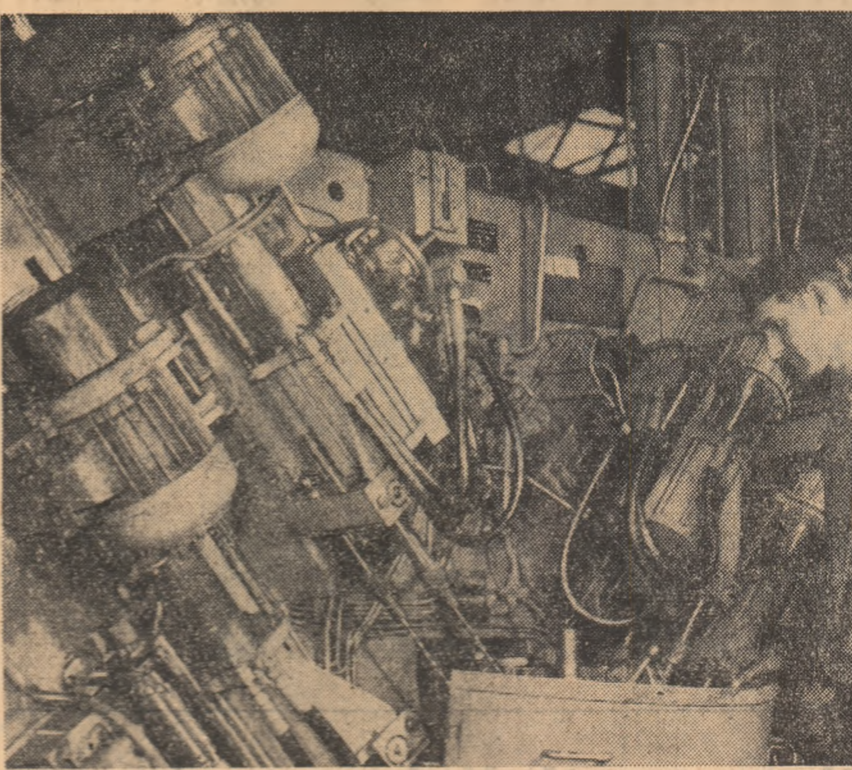
Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 739
Vineri 26 mai 1961

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

La uzinele „Ernst Thälmann" din Braşov, muncitorii execută lucrări de înaltă precizie, folosind utilaj din cel mai modern. În fotografie: tov. Gh. Chiţu lucrînd cu o maşină semiautomată la găurirea unui arbore cotit de la motorul tractorului U.T.O.S.

Toată atenţia întreţinerii culturilor

Grijă deosebită lucrărilor în vii

— Prin cîteva mari unităţi viticole din regiunea Ploieşti —

Folosind fiecare ceas prielnic de lucru viticultorii din podgoriile regiunii Ploieşti se străduiesc să execute lucrările de întreţinere a viilor astfel încît să asigure condiţii optime obţinerii unei recolte bogate de struguri.

Iată-ne făcînd un prim popas la gospodăria agricolă de stat Valea Călugărească. Bineînţeles şi pe aici ploile au stînjenit în mare măsură munca. Totuşi, în zilele bune de lucru muncitorii împînzesc viile care se întind pe 998 ha., desfăşurînd o luptă susţinută mai ales împotriva unui eventual atac de mană. Aşa cum aflăm de la tov. ing. Taras Ştefan, paralel cu executarea sapei mari pe întreaga suprafaţă, s-a efectuat şi primul stropit cu zeamă bordeleză. La indicaţia staţiei de avertizare, în ziua de 20 mai s-a început şi stropitul al doilea, folosindu-se peste 1.100 de vermorele. În scopul distrugerii focarelor de oidium, unde a fost nevoie (pe circa 80 ha.) s-a executat totodată şi stropitul cu sulf muiabil, dizolvat în zeamă bordeleză.

O INIŢIATIVĂ PILDUITOARE

Deosebit de instructivă ni s-a părut iniţiativa luată la această gospodărie în vederea executării unor lucrări care să corespundă tuturor cerinţelor agrotehnice. Anume la îndrumarea organizaţiei de partid, a fost alcătuită o comisie care a controlat munca în fiecare brigadă. Pe baza mediilor notelor puse de membrii comisiei, s-a alcătuit apoi o clasificare a celor mai bune brigăzi. Acestea sînt cele conduse de comuniştii Filon Dragoş (care a obţinut în 1960 peste 6.380 kg. struguri la ha., faţă de 4.275 kg. cît era planul), Năstase Tudorache şi Cazan Ion. Cînd în unele locuri s-au găsit lucrări necorespunzătoare, ca de pildă, la brigada condusă de tov. Saramet Ion, unde sapa mare se executase superficial, defecţiunile au fost imediat analizate pe larg în cadrul consfătuirilor de producţie.

I-am văzut pe unii muncitori lucrînd în vii şi la legatul lăstarilor (lucrare care s-a făcut pînă acum pe circa 40 la sută din suprafaţă). Alţii continuau prăşitul, folosind în acest scop şi atelajele.

A CRESCUT SUPRAFAŢA LOTURILOR DEMONSTRATIVE

Să poposim şi în viile gospodăriei de stat Tohani din raionul Mizil. Şi aici i-am găsit pe cei 800 de muncitori lucrînd de zor. Prăşitul s-a executat pînă acum pe întreaga suprafaţă de 634 ha cu vii pe rod. De asemenea, primul stropit. Şi mai avansat faţă de gospodăria de stat Valea Călugărească se află aici stropitul al doilea — care s-a făcut la mai bine de jumătate din suprafaţa viilor. Totodată, legatul lăstarilor s-a efectuat pe aproape 150 de hectare.

— Care sînt brigăzile fruntaşe? — l-am întrebat pe tov. Vlicu Vasile, inginerul şef al gospodăriei.

— Cele conduse de tov. Cresteaza Tache, Orăşanu Niculae, şi Smărăndoiu Petre. Aceste brigăzi au depăşit planul de producţie anul trecut şi luptă ca şi în acest an să dobîndească recolte mari de struguri.

Aflăm că anul acesta la 6 brigăzi au fost organizate loturi demonstrative. Suprafaţa acestora a crescut la 74 ha. faţă de 20 ha. cîte au fost în anul trecut. Merită să fie subliniat că brigadierul Cresteaza Tache — care este şi preşedintele comitetului sindicatului — şi-a luat angajamentul să lucreze toate cele 22 ha. ale brigăzii numai ca lot demonstrativ şi să obţină cel puţin 8.000 kg. struguri la ha.

MAI MULT SPRIJIN ÎNTOVĂRĂŞIŢILOR DIN MEREI

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Merei, raionul Buzău, oamenii începuseră cel de-al 2-lea stropit. Pînă acum, ei au executat sapa mare şi primul stropit pe întreaga suprafaţă de 124 ha. cu vii. Cele mai bune rezultate în ceea ce priveşte executarea la timp şi bine a lucrărilor le-au obţinut colectiviştii din brigăzile conduse de Mazache C. Ion şi Iordache Ion. Urmînd exemplul colectiviştilor şi membrii întovărăşirii din comună au executat sapa mare pe cele 27 ha. cu vie. Aici însă nu s-a început primul stropit. De aceea, ar fi bine ca, potrivit cu indicaţiile date de staţia de avertizare, tov. Borinceanu Gheorghe, tehnicianul agronom al comunei, să-i îndrume pe întovărăşiţi să nu zăbovească cu această importantă lucrare.

CALITATEA, PE PRIMUL PLAN

Ne-am oprit şi în viile gospodăriei de stat din Săhăteni care ocupă 720 ha. Şi la această unitate stropitul I a fost terminat. În plus, s-au făcut 2 tratamente împotriva oidiului.

Muncitorii continuau legatul lăstarilor. Această lucrare se făcuse pe mai bine de 200 de ha.

— Grija pentru calitatea lucrărilor, ne-a spus tov. ing. Gheorghiu, directorul gospodăriei, stă în centrul preocupărilor noastre. Mai bine de jumătate din cei 1.000 de oameni pe care îi folosim lucrează în gospodărie de cîţiva ani şi cunosc bine lucrările. În plus, la îndrumarea organizaţiei de partid, comitetul sindicatului a organizat întrecerea socialistă la toate brigăzile, cu principalul obiectiv, calitatea muncii executate. Pînă acum, cele mai bune rezultate în această privinţă au fost dobîndite de către brigăzile conduse de tov. Zăinescu Ion şi Vasilică Cornel.

AL. RAICU
şi I. GHEORGHIU

In raionul Giurgiu

Trebuie intensificat ritmul prăşitului

In anul acesta cele 53 gospodării agricole colective din cuprinsul raionului Giurgiu, au însămînţat suprafeţe însemnate cu porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, cartofi, ricin şi alte culturi. În urma ploilor căzute din abundenţă, aceste culturi s-au dezvoltat bine, dar şi în acelaşi timp au crescut puternic şi buruienile.

Acolo unde consiliile de conducere ale gospodăriilor colective au organizat bine munca, întreţinerea culturilor se desfăşoară într-un ritm sporit. Aşa stau lucrurile, bunăoară, la gospodăria colectivă „Ştefan Gheorghiu" (preşedinte Daia Ion şi inginer agronom Ion Brîndă); aici s-au făcut la timp răritul şi praşila a doua la sfecla de zahăr şi floarea-soarelui precum şi praşila întîia pe suprafaţa de 420 ha cultivate cu porumb. Aceeaşi atenţie o întîlneşti şi la gospodăriile colective din comunele Cacaleţi, Adunaţi-Copăceni, Călugăreni, Dimitrie Cantemir, Radu Vodă şi Sfîntu Gheorghe.

Sînt însă în raion şi unele gospodării colective unde întreţinerea culturilor este lăsată pe planul al doilea. De pildă, la gospodăria colectivă „16 Februarie" din Comana (preşedinte Dumitru Maican, ing. agr. Leonida Pîrvu), cultura de floarea-soarelui nu a fost prăşită pînă acum nici măcar o dată, în lan crescînd buruienile mai mari decît plantele. De asemenea, din cele 540 ha cu porumb, n-a fost prăşită pînă acum nici o palmă de pămînt.

Situaţii de acest fel se întîlnesc şi la gospodăriile agricole colective din comunele Băneasa, Melinte, Gostinu, Puieni şi altele, care pînă la data de 17 mai nu au prăşit nici un hectar cu porumb. Această rămînere în urmă se datoreşte şi tehnicienilor agronomi care nu îndrumă consiliile gospodăriilor în efectuarea lucrărilor de întreţinere a culturilor la timp.

De faptul că pînă la data de 17 mai în raionul Giurgiu nu s-au prăşit din cele 25.956 ha cu porumb (ce aparţin gospodăriilor agricole colective) decît 5.440 ha se face vinovată în mare măsură secţia agricolă raională care nu dă atenţia cuvenită acţiunii de întreţinere a culturilor.

Pentru recuperarea rămînerii în urmă se impun măsuri grabnice care să ducă la grăbirea ritmului lucrărilor de întreţinere a culturilor şi îndeosebi al prăşitului porumbului.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Influenţa bazei furajere asupra producţiei şi rentabilităţii în G.A.S.-urile din preajma Capitalei

N. DOBRESCU
directorul Trustului aprovizionării Capitalei

Asigurarea unei baze furajere corespunzătoare din punct de vedere cantitativ şi calitativ constituie una din principalele condiţii pentru traducerea în viaţă a sarcinii privind obţinerea unor producţii mai mari şi mai ieftine de carne şi lapte atît pe cap de animal, cît şi pe fiecare sută de hectare de teren agricol.

În gospodăriile agricole de stat din imediata vecinătate a Capitalei sectorul zootehnic — în special ramura producţiei de lapte — are, după cum se ştie, o însemnată pondere. În aceste unităţi, dat fiind că ele au păşuni şi fîneţe naturale pe suprafeţe foarte restrînse, rezolvarea problemei furajelor trebuie să se bazeze pe nutreţurile cultivate — pentru boabe, fîn, masă verde şi siloz — precum şi pe conveier verde. Ca atare, cantitatea şi calitatea bazei furajere va depinde în mod direct de alegerea, cultivarea, producţia şi păstrarea diverselor nutreţuri.

Organele Trustului de aprovizionare a Capitalei s-au preocupat îndeaproape de îndrumarea gospodăriilor în vederea acoperirii necesarului de furaje din producţie proprie. Aşa, de pildă, în 1960, G.A.S. Afumaţi producea 76 la sută din furajele de care avea nevoie, G.A.S. Bragadiru 76 la sută, faţă de 72 la sută în 1958, G.A.S. Pantelimon 89 la sută faţă de 80 la sută; în G.A.S. Popeşti-Leordeni s-a produs 84 la sută, faţă de 85 la sută, iar în G.A.S. Roşia 80 la sută, faţă de 82 la sută. Trebuie spus însă că, în prezent, achiziţiile de furaje se fac mai cu seamă pentru nutreţurile industriale — tărîţe, şroturi, borhoturi, făină de carne şi sînge etc. — spre deosebire de trecut, cînd ponderea cea mai mare în achiziţiile de furaje o aveau nutreţurile boabe şi fibroase.

Dacă analizăm greutatea specifică a bazei furajere în cadrul totalului terenului agricol, constatăm că aceasta încă nu se ridică la nivelul necesar. Baza furajeră mai poate fi extinsă pe seama unor culturi de boabe ca grîul; în gospodării cu profil bine determinat legumicol şi zootehnic, cultura grîului nu poate fi îndreptăţită decît eventual de nevoile de paie pentru aşternut.

Ca urmare a creşterii producţiei de furaje, în G.A.S.-urile din preajma Capitalei producţia animală a fost realizată la un preţ de cost scăzut. Bunăoară în 1960, laptele a fost mai ieftin cu 24 lei la hl. decît în 1959, carnea cu 1600 lei per tonă, iar ouăle cu 54 lei pe mia de bucăţi faţă de anul 1959.

Din analiza rezultatelor obţinute de cele cinci unităţi — G.A.S.-urile Afumaţi, Bragadiru, Pantelimon, Popeşti-Leordeni şi Roşia — se observă o creştere a producţiei, cît şi a livrărilor, o reducere simţitoare a preţului de cost. Fireşte, în atingerea acestor rezultate, dezvoltarea şi îmbunătăţirea bazei furajere au avut un aport hotărîtor. Astfel, influenţa pe care a exercitat-o furajarea cu porumb siloz a vacilor este evidenţiată prin exemplul G.A.S. Popeşti-Leordeni. La această gospodărie, cantitatea de porumb siloz pe cap de vacă furajată a crescut între anii 1955—1960 de mai bine de două ori, ajungînd la circa 9 tone. În aceeaşi perioadă, producţia de lapte pe cap de vacă furajată pe întregul efectiv a crescut cu peste 750 litri, iar preţul de cost pe hectolitrul de lapte a scăzut cu circa 75 lei.

În cele 5 unităţi amintite a existat o certă preocupare a cadrelor competente pentru îmbunătăţirea balanţei furajere. Suprafeţele cultivate cu porumb boabe au crescut în toate gospodăriile — cu excepţia G.A.S. Popeşti-Leordeni; producţia medie la hectar a fost însă oscilatorie, ceea ce a influenţat şi preţul de cost al unei tone boabe, implicit deci costul produselor animale. Aşa, de pildă, tona de porumb boabe a fost realizată de G.A.S. Afumaţi la preţul de 670 lei, la G.A.S. Bragadiru cu 645 lei, la G.A.S. Pantelimon 785 lei, iar la G.A.S. Popeşti-Leordeni cu 685 lei. În comparaţie cu alte unităţi, preţul de cost al porumbului boabe este destul de mare. Experienţa brigăzilor fruntaşe din fiecare gospodărie — care au obţinut producţii cu circa 20 la sută mai mari — ne arată că există numeroase rezerve nefolosite de sporire a producţiei medii şi totodată o rezervă însemnată pentru reducerea preţului de cost.

Şi în ce priveşte producţia de porumb siloz, gospodăriile amintite, cu excepţia G.A.S. Pantelimon, înregistrează producţii mici la hectar şi la un preţ de cost mult prea mare. Faptul că în brigăzile fruntaşe din gospodăriile agricole de stat amintite s-au obţinut producţii de 35.000 kg. la hectar şi chiar mai mari vine să sublinieze că şi la această cultură, prin mobilizarea tuturor rezervelor interne, se pot obţine producţii mult mai mari şi mai ieftine.

Analiza producţiei de masă verde impune o serie de concluzii hotărîtoare pentru dezvoltarea bazei furajere, dat fiind însemnătatea producţiei de masă verde pentru raţionala furajare a animalelor. În primul rînd trebuie arătat că suprafeţele ocupate de culturile pentru masă verde sînt insuficiente faţă de actuala încărcătură de animale; în al doilea rînd trebuie spus că raportul între culturile anuale şi perene pentru masă verde este nejudicios. Culturile anuale pentru masă verde ocupă un loc mult prea mare în raport cu cele perene, fapt ce nu poate fi justificat nici prin producţii şi nici prin preţ de cost, dat fiind că masa verde provenită de la culturile perene a fost mai abundentă, mai bine repartizată în cursul anului şi mai ieftină. În sfîrşit, trebuie reliefat şi aici aspectul oscilaţiilor anuale ale producţiilor înregistrate. Nu numai că în condiţii pedoclimatice asemănătoare, între gospodării diferenţierile sînt mari şi nejustificabile prin condiţii obiective, dar chiar în cadrul acele-

(Continuare în pag. a 3-a)

UNII DAU ZOR, ALŢII... STAU PE LOC

Muncind cu forţe sporite, colectiviştii din raionul Galaţi au prăşit pînă zilele trecute o însemnată suprafaţă cultivată cu sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui. Multe gospodării colective au terminat executarea praşilei la floarea-soarelui şi la sfecla de zahăr. De pildă, membrii gospodăriei colective „Drumul Socialismului" din comuna Tuluceşti, au prăşit cultura sfeclei de zahăr pe întreaga suprafaţă însămînţată; la fel cei din gospodăriile colective „Victoria" din comuna „Costache Negri" şi „I. C. Frimu" din comuna Piscu.

Sînt însă în raion gospodării colective care deşi dispun de posibilităţi de muncă în aceeaşi măsură ca şi unităţile fruntaşe, au rămas mult în urmă cu prăşitul.

Consiliile de conducere ale acestor unităţi dînd dovadă de o slabă preocupare au amînat începerea praşilei pînă cînd... se vor opri cu totul ploile! Aşa stau lucrurile, de pildă, la gospodăria colectivă „9 Mai" din comuna Piscu, unde pînă zilele trecute nu fusese începută încă praşila la cultura sfeclei de zahăr, în vreme ce la gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din aceeaşi comună lucrarea respectivă fusese terminată. Într-o situaţie asemănătoare se găseau şi gospodăriile colective „Victoria Socialismului" din Lieşti şi „Drumul Belşugului" din satul Şerbăneşti, comuna Lieşti.

De aceea este necesar ca aceste gospodării colective ca şi altele care se află în aceeaşi situaţie, să folosească fiecare ceas prielnic de lucru pentru a intensifica întreţinerea culturilor, mobilizînd în acest scop oamenii şi străduindu-se ca lucrările să fie de cea mai bună calitate.

ŞTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Membrii brigăzii legumicole a gospodăriei colective din Jilava, regiunea Bucureşti, îngrijind culturile din răsadniţe

Insilozarea leguminoaselor furajere

În condiţiile atmosferice actuale, cu ploi abundente, prepararea fînurilor de lucernă şi trifoi este deosebit de dificilă, putînd fi urmată de pierderi considerabile de substanţe hrănitoare. Pe de altă parte, amînarea recoltării pînă la o eventuală îndreptare a timpului duce în mod inevitabil la alte pierderi de substanţe hrănitoare datorită depăşirii fazei optime de recoltare, îmbătrînirii plantelor, lignificării tulpinelor etc. În afară de acestea, întîrzierea recoltării împiedică regenerarea şi dezvoltarea plantelor pentru coasa următoare.

În scopul reducerii pierderilor cantitative şi calitative şi asigurării animalelor cu nutreţuri valoroase, bogate în proteine, vitamine şi săruri minerale, Institutul de cercetări zootehnice a experimentat pe scară largă conservarea leguminoaselor prin însilozare. Dintre metodele de însilozare verificate în producţie, cea mai potrivită pentru momentul de faţă este **însilozarea lucernei, trifoiului şi borceagurilor cu soluţie de acid formic.**

Pentru însilozarea cu acid formic se procedează în felul următor: se pregătesc silozurile, de preferinţă cele din beton, cărămidă sau piatră; ele se curăţă bine şi se spoiesc cu lapte de var mai gros. Apoi se pregăteşte în vase de lemn (hîrdaie, căzi) soluţia de acid formic, punîndu-se la 100 litri de apă, 5 litri de acid formic concentrat. Lucerna cîntărită (o căruţă de lucernă are greutatea de 600—1.000 kg) se toacă bine şi se întinde în strat pe fundul silozului. Cu soluţia pregătită se stropeşte în mod uniform primul strat de lucernă (strat gros de circa 20—30 cm) în proporţie de 5 la sută, adică la 100 kg lucernă se folosesc 5 litri de soluţie de acid formic preparat, aşa cum s-a arătat mai sus. Se aşază apoi al 2-lea strat de lucernă care se supune aceloraşi operaţii, se presează, continuîndu-se cu al 3-lea şi următoarele straturi pînă la umplerea silozului. Ultimul strat se stropeşte întotdeauna cu o cantitate dublă de soluţie — adică în proporţie de 10—12 la sută din greutatea lui, după care urmează acoperirea.

Dacă silozul este mai adînc de 2 m, atunci stropirea straturilor se face diferit. Astfel, cele din treimea inferioară a silozului se stropesc cu soluţie de acid formic, în proporţie de 4 la sută din greutatea lor. Straturile din treimea mijlocie se stropesc cu soluţie în proporţie de 5 la sută din greutate, iar cele din treimea superioară în proporţie de 6 la sută din greutatea lor.

Dacă lucerna destinată însilozării este udă de ploie, atunci soluţia se prepară mai concentrată şi anume de 6 la sută (la 100 litri apă se adaugă 6 litri de acid formic). În schimb, nutreţul este stropit cu o cantitate mai mică de soluţie, socotindu-se numai 4 la sută din greutatea lui.

În cazul cînd nu se poate face aprovizionarea imediată cu acid formic, recomandăm unităţilor agricole socialiste să aplice de îndată alte metode de însilozare ca: **însilozarea lucernei şi a trifoiului cu soluţie de melasă şi bacterii lactice, cu uruieli de cereale, cu ierburi de graminee dulci, cu pleavă şi paie tocate sau după o prealabilă pălire.**

Însilozarea lucernei cu melasă se face la fel ca însilozarea cu acid formic, cu deosebire că melasa diluată în apă, în proporţie de 30—50 la sută, este uniform împrăştiată peste masa de siloz în cantitate de 8—10 litri soluţie la 100 kg lucerna, revenind deci 2—4 kg de melasă brută pentru fiecare 100 kg de lucernă verde.

Însilozarea cu nutreţuri verzi (graminee dulci) se realizează amestecîndu-se în masa leguminoaselor, înainte sau după tocare, nutreţuri bogate în zaharuri ca: ierburi graminee naturale sau cultivate, orz sau ovăz, grîu sau porumb din culturile compromise etc. Proporţia este următoarea: la o parte plante leguminoase, o parte şi chiar două părţi din nutreţurile amintite.

Însilozarea cu nutreţuri fibroase uscate (pleavă de graminee, paie sau fînuri tocate mărunt) se face amestecîndu-se omogen nutreţurile leguminoase tocate, în proporţie de 70—80 la sută, cu 20—30 la sută nutreţuri fibroase uscate şi tocate.

Însilozarea cu făinuri de cereale se realizează presărînd peste straturile de nutreţuri leguminoase tocate şi groase de 10—15 cm— făinuri şi uruieli (după cum dispune gospodăria) de orz, secară, ovăz sau porumb, în proporţie de 3—4 la sută din greutatea straturilor. Acest procedeu se aplică în cazul cînd gospodăriile dispun de silozuri special construite şi au cantităţi mai mici de lucernă.

Însilozarea prin pălire: nutreţurile leguminoase sînt cosite după ce cultura s-a zvîntat de apa provenită din rouă sau ploaie şi apoi sînt lăsate timp de 6—12 ore în brazde mai subţiri sub acţiunea aerului şi razelor soarelui. Leguminoasele se socotesc pălite şi bune pentru însilozare cînd frunzele s-au ofilit uşor fără a se usca sau desprinde de pe tulpini, şi cînd acestea prin răsucire lasă urme uşoare pe degete (în acest moment de pălire umiditatea plantelor variază între 60—70 la sută). Apoi se toacă şi se însilozează după tehnica obişnuită, fără alte adausuri, rezultînd un nutreţ murat de calitate bună.

Menţionăm că la toate variantele de însilozare în afară de însilozarea cu acid formic, se pot utiliza şi adausurile de lactobacterin (culturi de lactobacterii) în proporţie de 3—4 doze la vagonul de masă verde; aceste doze trebuie diluate în 30—40 litri apă, de preferinţă melasată.

Pentru fiecare siloz operaţiile de umplere şi acoperire nu trebuie să dureze mai mult de 2—3 zile.

Dr. GH. MARINESCU
I. C. Z.-Bucureşti

Pe teme actuale

Plivesc şi prăşesc culturile

Cunoscînd din anii trecuţi că numai culturile bine întreţinute aduc recolte mari, colectiviştii din Tg. Lăpuş, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară au început în primăvara aceasta din vreme plivitul şi prăşitul. Ei au reuşit pînă zilele trecute să termine praşila I-a pe întreaga suprafaţă însămînţată cu floarea-soarelui şi cartofi timpurii începînd şi praşila I-a la porumb

Paralel cu întreţinerea culturilor de primăvară, colectiviştii s-au ocupat intens şi de culturile de toamnă. Ei au plivit toate tarlalele cu grîu înlăturînd buruienile care, favorizate de ploile dese din ultimul timp, începuseră să crească şi să dăuneze dezvoltării păioaselor.

In aceste munci s-au evidenţiat colectiviştii Oniţa Nicolae, Pop Gavril şi brigada a II-a de cîmp condusă de Buda Ioan.

CHIRA NISTOR
corespondent

La gospodăria agricolă de stat Buftea, regiunea Bucureşti, continuă stropitul al 2-lea la vie contra manei. În fotografie: mai mulţi muncitori din echipa condusă de tov. Niţă Dumitru, la lucru.

O NOUĂ GOSPODARIE COLECTIVĂ ÎN RAIONUL LIPOVA

În satul Valea-Mare, raionul Lipova, a avut loc de curînd inaugurarea unei gospodării agricole colective, care a primit denumirea de „1 Mai", în cinstea măreţei sărbători a oamenilor muncii din lumea întreagă.

Văzînd rezultatele bune obţinute de alte gospodării colective, membrii întovărăşirii agricole din sat convingîndu-se că acesta este drumul belşugului şi bunăstării, au depus primii cererea de intrare în gospodăria colectivă. Întovărăşiţilor li s-au alăturat şi 53 ţărani muncitori cu gospodărie individuală, care au înţeles că gospodăria colectivă este izvorul bunăstării şi al viitorului fericit.

Cele 81 de familii de ţărani muncitori care au pus bazele noii gospodării colective au adus în gospodărie o suprafaţă de 176 ha pămînt, iar ca inventar 21 cai, 25 căruţe, 25 pluguri şi alte unelte agricole. Ca preşedinte al gospodăriei a fost ales Alexandru Todor.

Cu ocazia inaugurării noii gospodării colective, colectiviştii s-au angajat să folosească metodele agrotehnice avansate pentru a obţine rezultate cît mai bune.

FRANCISC WILD
corespondent

Ne aflăm cu aparatul fotografic în comuna Vețeșul, regiunea Maramureș. La căminul cultural i-am prins în obiectiv pe membrii brigăzii artistice în timpul unui frumos spectacol

Toată atenția practicii în producție a elevilor din școlile agricole

Este un lucru îndeobște cunoscut că în procesul de instruire a cadrelor de muncitori calificați și de tehnicieni pentru agricultură, un loc important îl ocupă practica în producție a acestora. Cu fiecare an în unitățile agricole socialiste se creează condiții tot mai bune de practică, conducerile unităților manifestînd o grijă sporită ca viitoarele cadre să capete o calificare cît mai înaltă.

Elevii Școlii profesionale de mecanici agricoli din Titu au fost repartizați pentru practică cu avizul și prin preocuparea serviciului regional S.M.T. Astfel elevii anului III au fost repartizați în două semeteuri, adică la S.M.T. Cocioc și S.M.T Călugăreni. Elevii anului II au fost repartizați la S.M.T. Titu, S.M.T. Băneasa, S.M.T. Sărulești și S.M.T. Grădiștea. Pentru fiecare grup de elevi aflat în practica de producție, școala a delegat cîte un profesor-îndrumător în sarcina căruia revin importante răspunderi atît pentru problemele practicii propriu zise cît și în ceea ce privește întărirea disciplinei elevilor, organizarea activității extrașcolare a acestora, crearea unor condiții de muncă și viață cît mai bune.

După aproape o lună și jumătate de la începerea practicii se pot face, credem, unele aprecieri asupra activității profesorilor-îndrumători. O datorie îndeajuns de cunoscută a lor este de a informa conducerea școlii asupra felului cum se desfășoară practica în producție a elevilor, problemele întîlnite în unitatea respectivă, și felul cum au fost rezolvate etc. Un referat corespunzător a trimis doar profesorul ing. Trifu Adela. El cuprindea o relatare asupra felului cum au fost repartizați elevii pe lingă brigăzile de tractoare ale S.M.T. Sărulești, lucrările pe care aceștia le-au executat în cîmp și în atelier, despre condițiile de cazare, activitatea cultural-recreativă a elevilor și aprecierea că colectivul de conducere al stațiunii se preocupă ca elevii să-și însușească cît mai bine cunoștințele practice.

Cîte o scurtă informare, nesatisfăcătoare însă, au mai trimis școlii ing. Matei Viorica și educatorul Donca Lucian. Ceilalți profesori însă au uitat de acest lucru. Ba mai mult, unul din ei, profesorul Varlam Petru, nu a venit nici de-a rîndul la S.M.T. Grădiștea unde a fost repartizat tocmai pentru a controla și îndruma permanent practica elevilor. El nu a controlat niciodată caietele de practică ale acestora, uitînd parcă de această îndatorire și nu a luat nici o măsură ca să se respecte programul de 8 ore de lucru.

Un lucru pozitiv ce trebuie semnalat este că fiecare stațiune de mașini și tractoare s-a arătat interesată să primească elevi în practică, rezolvîndu-și astfel nevoia de cadre calificate în campanie.

La S.M.T. Grădiștea elevii au executat munci diverse începînd de la semănat, întreținerea culturilor, reparații, lucrări în atelier. Din acest punct de vedere elevii sînt pe deplin mulțumiți. Șefii de brigăzi au avut o atitudine principială, corectă, cu excepția lui Nițu Gheorghe de la brigada a VIII-a, care în general, nu le-a acordat elevilor suficientă încredere și care a greșit chiar, vorbindu-le grosolan.

Semnificativ este faptul că mecanicul Radu Gheorghe, mecanizatorul fruntaș Lixandru C. Ion și alți tovarăși vorbesc frumos despre aportul adus de elevi la îndeplinirea sarcinilor de producție ale stațiunii, despre sîrguința și priceperea lor.

Trebuie arătat, de asemenea, că elevii au avut la brigăzi mîncare caldă, rufăria le-a fost întotdeauna spălată, condițiile de cazare sînt peste tot bune. În timpul liber elevii vizionează spectacole la televizor, se folosesc de biblioteca și clubul stațiunii.

Lucruri bune se pot spune și despre felul cum se desfășoară practica în producție la S.M.T. Titu, S.M.T. Sărulești și altele.

LA NUCET UNII AU FOST LA PRACTICĂ, ALȚII AU PLECAT DE CURÎND

La Școala profesională de ucenici agricoli din Nucet o parte din elevi au plecat în practica de producție la 3 mai, alții — crescătorii de animale și mecanizatorii — au executat-o în primele luni ale anului. Concluziile asupra felului cum s-a desfășurat practica acestora din urmă sînt îmbucurătoare. Astfel viitorii crescători de animale au avut posibilitatea la G.A.S. Răzvad să execute toate lucrările curente din ferme printre care: furajarea vacilor, a animalelor puse la îngrășat, alăptarea și hrănirea vițeilor, pregătirea amestecurilor de concentrate, igiena corporală a animalelor, au ținut evidențele zootehnice etc. Șefii de secții, brigadierii și conducerea gospodăriei de stat au sprijinit pe elevi pentru ca ei să obțină cît mai multe cunoștințe de specialitate, iar la rîndul lor elevii au executat fiecare lucrare cu conștiinciozitate.

Pe toată durata practicii elevii au avut la dispoziție televizor, biblioteca, condiții de cazare și masă cît se poate de bune.

Și ucenicii mecanici au încheiat prima lor practică în producție cu rezultate satisfăcătoare. La gospodăriile de stat din R. Sărat, Buzău, Bilciurești și altele ei au putut lucra din plin la reparații alături de muncitorii calificați, s-au legat de această meserie frumoasă. Comisiile care au examinat pe elevi după încheierea perioadei de practică au arătat în caracterizări cît de multe lucruri noi și-au însușit elevii-ucenici în numai o lună și jumătate. Se cuvine subliniat faptul că s-a respectat regimul de lucru de 8 ore prevăzut pentru elevii anului I și II.

Cum am arătat mai sus, elevii anului III — Agricultură — efectuează practica în producție de la începutul lunii mai. Astfel 20 de elevi au fost repartizați la G.A.S. Măgurele, iar 13 elevi la G.A.S. Răzvad. Din experiența anilor trecuți conducerea școlii este convinsă de faptul că ambele gospodării vor da și acum aceeași importanță instruirii practice a elevilor mai ales că unii din ei vor fi repartizați să lucreze chiar în aceste unități. Din discuții purtate cu elevii care fac practica la secția Persinari a gospodăriei de stat Răzvad, rezultă că aceștia au executat o seamă de lucrări variate în legumicultură, că au cazare și condiții bune de lucru. Un aspect negativ, care trebuie să fie rezolvat de către conducerea gospodăriei de stat din Răzvad este hrana nesatisfăcătoare care se servește la cantină și incorectitudinea gestionarului care nu dă elevilor suplimentul care rezultă din diferența între costul mesei și suma de 7,50 lei alocată de școală. De asemenea, se cere mai multă atenție pentru curățenia rufăriei din dormitoare.

C. LUCIAN

Biblioteca din Sîntana — fruntașă pe țară

Biblioteca comunală din Sintana, raionul Criș, regiunea Crișana, condusă de utemista Elena Barna, a luat ființă în anul 1953. Începutul a fost modest. Cîteva sute de cititori și abia 2.000 de cărți citite.

An de an, activitatea bibliotecii s-a îmbunătățit simțitor. La sfîrșitul anului 1959 avea 1.976 cititori și peste 17.000 cărți citite. În anul 1960, biblioteca comunală din Sintana participînd la concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste" a obținut premiul I pe țară. Rezultatele au confirmat că obiectivele propuse au fost depășite. Astfel, față de 1953, numărul de cărți citite în 1960, a crescut de 5 ori. Deci, 2.470 cititori și 26.310 cărți citite.

Ritmul de creștere al numărului de cititori se datorește întăririi gospodăriei colective, rapidei dezvoltări social-culturale din comună. Lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, antrenarea unei mase largi de oameni ai muncii în învățămîntul politic, de calificare și perfecționare, dezvoltarea învățămîntului, creșterea nivelului material de trai, oglindesc frecventarea bibliotecii de către tot mai mulți locuitori. Din cei 2.470 de cititori înscriși în anul 1960, 315 sînt muncitori, 832 colectiviști, 215 funcționari, 942 elevi, 148 pensionari etc. Pentru popularizarea publicațiilor de care dispune biblioteca s-au folosit numeroase mijloace de propagandă și agitație: fișe și panouri cu coperte false, ilustrații expuse în locurile des frecventate, prezentări la stația de radioficare, expoziții și altele. Colectivul din această bibliotecă a realizat în cursul anului trecut 350 lecturi în grup, 8 seri literare, 270 lecturi pe teme politice, 30 concursuri ghicitoare, o consfătuire, 24 după-amieze de basm, 24 recenzii și prezentări, 18 expoziții etc. La reușita acestor manifestări s-a primit un ajutor prețios din partea Comitetului comunal de partid și U.T.M., a cadrelor didactice.

Biblioteca comunală din Sintana a acordat o mare atenție popularizării cărților agrozootehnice. Pentru aceste cărți a fost confecționat un raft liber, unde au fost expuse lucrările din acest domeniu și lăsate la îndemîna fiecărui cititor să-și aleagă cartea dorită. Alături bibliotecara a sfătuit, de la caz la caz pe unii cititori în alegerea celei mai potrivite cărți. La ședințele de analiză cu lectorii de la cercurile de citit s-a hotărît ca fragmente să se citească din aceste cărți. S-au ținut astfel 82 lecturi în grup privind cartea agrozootehnică, au fost făcute 2 prezentări de cărți la brigada pomicolă a G.A.C. „Viață Nouă" și 2 la brigăzile de tractoare ale S.M.T. Cu ajutorul acțiunilor de masă s-au citit 1.777 de cărți agrozootehnice. Pe lîngă biblioteca activează 10 biblioteci de casă cu 168 cititori și 1.276 de cărți citite.

În acest an, activitatea bibliotecii comunale din Sintana va fi și mai rodnică, la înălțimea distincției primite.

ION COȚOI
corespondent

Din carnetul corespondentului

Artistele colectivei

Brigada legumicolă a gospodăriei agricole colective „30 Decembrie" din comuna Teiuș este formată aproape numai din femei. Această brigadă a ieșit înaintea tuturor celorlalte la lucru, încă din primele zile ale lunii februarie.

În cursul anului 1960 colectiva noastră a realizat din sectorul legumicol 126.000 de lei, depășind prevederile cu 76.000 de lei. În urma acestui succes suprafața cultivată în acest an cu legume și zarzavaturi a fost, bineînțeles, dublată.

Printr-o îngrijire atentă de zi cu zi, s-au asigurat viitoarelor recolte condiții optime de dezvoltare. De aceea este foarte mulțumit și brigadierul legumicol Boni Colev, un grădinar cu multă experiență.

— Unde se obțin asemenea rezultate, înseamnă că muncesc oameni cu mîini îndemînatice și inimi entuziaste, a spus într-o dimineață deplin satisfăcut, G. Timiș, președintele gospodăriei colective, cercetînd straturile.

— Dacă-s artiste, ce vrei? Fac artă și în grădină nu numai pe scenă, i-a răspuns brigadierul Boni Colev.

Aluzia se referea la faptul că o bună parte din colectivistele brigăzii legumicole sînt și membre ale brigăzii artistice de agitație sau ale formației de teatru. Să vedeți cum s-a întîmplat acest lucru. Era o zi cu mult soare: adevărată zi de primăvară în toiul iernii. Colectivistele munceau vesele cîntînd și glumind. În toiul veseliei generale, una din ele făcu o propunere:

— Ce-ar fi oare dacă am forma și noi colectivistele o echipă artistică? Vin zile de mari sărbători... Cum cîntăm aici, n-om putea cînta și pe scenă?

— Am putea și juca, nu numai cînta, răspunse tînăra Köble Ana.

— Ba dacă ne-am ambiționa un pic, putem face și teatru. Credeți că ne-ar sta rău artiste? adăugă Mátéh Șarlota, rîzînd înveselită.

Seara a fost convocată o ședință a comisiei de femei și după ce tov. Ana Crișan, responsabila comisiei, a arătat cît de folositoare este activitatea de ridicare a nivelului cultural și artistic, tovarășa Livia Popa, deputată în sfatul popular comunal, s-a înscris la cuvînt:

— Nu mai sînt chiar tînără, dar cred că nici noi femeile căsătorite, nu trebuie să stăm deoparte. Din brigada legumicolă fac parte încă de anul trecut. De azi înainte voi face parte și din brigada artistică de agitație a gospodăriei noastre colective.

După Livia Popa, s-au înscris și alte colectiviste de aceeași vîrstă cu dînsa și chiar mai în vîrstă. Treizeci și cinci de colectiviste, printre care Ana Marcu, Anuța Ciortea, Susana Chiorean și Lucreția Benția, au înființat în acea seară o brigadă artistică de agitație și o echipă de teatru. Se mai punea problema găsirii unui instructor care să dea artistelor amatoare, îndrumările necesare.

— Soțul meu, spuse colectivista Ana Marcu, a mai pregătit și alte echipe artistice. Dacă sînteți de acord, eu îl voi ruga să ne ajute. Sînt sigură că nu ne va refuza.

Bineînțeles, propunerea a fost primită cu entuziasm. Nu rare au fost zilele cînd „artistele colectivei" cum au început a fi numite, plecau de la straturi direct la repetiții. După cîteva săptămîni de repetiții a fost prezentat primul spectacol — care a însemnat bineînțeles — și primul succes. În decursul lunii martie au mai fost date alte spectacole: două în localitate și două în comunele Cistei și Streuț, apoi în satul Beldiu și în alte părți.

Prin textele brigăzii artistice de agitație au fost popularizate și succesele gospodăriei colective, rezultatele bune obținute de colectiviști în cursul anului 1960. Nu este de mirare astfel că în primele trei luni ale acestui an s-au mai înscris în colectivă încă 284 familii de întovărășiți.

Pe scenă, în piesele prezentate, artistele colectivei au demonstrat convingător superioritatea muncii în comun, au satirizat rămășițele misticismului la unii oameni, au criticat pe codași. „Artistele colectivei" din comuna Teiuș, raionul Alba, dovedesc a fi la fel de harnice atît în grădina de legume cît și atunci cînd sădesc în inimile și mințile oamenilor concepții noi despre lume, viață și muncă.

AURELIU DOMȘA
corespondent

Elevii Școlii profesionale horticole din Palazu Mare lucrează în cadrul practicii în sectorul legumicol al gospodăriei de stat Ovidiu. Iată-i, de pildă, la plivitul cepei.

CHICITORI

Pe cărare, la plimbare
Au plecat șase picioare.
Două stau, se odihnesc,
Patru merg, se ostenesc.
(Călărețul și calul)

Nea Ilie Măciulie,
Poți să-l rogi că-i în zadar,
Nu vrea casă cu chirie
Pentru că-i proprietar.
(Melcul)

Fata tatei grijulie,
Vara-și pune pălărie
Să nu-și bată soarele,
Trupul și picioarele.
(Floarea-soarelui)

Tincul ăsta mititel,
Dacă și grijă de el,
La toamnă-și întoarce darul
Nu cu pumnul, ci cu carul
(Porumbul)

Foileton

Lanțul bucuriilor

Prima bucurie a colectiviștilor din Șindrilița, regiunea București, a fost anul trecut, cînd au văzut că recolta întrecuse toate așteptările: aproape 2 kg. de grîu la ziua-muncă, cîte 9 kg. porumb boabe, diverse alte produse plus bani peșin în mînă — și toate astea din primul an al înființării.

A doua bucurie au trăit-o cu ocazia întocmirii palnului de producție pe 1961, cînd toată lumea a fost de acord ca în cursul acestui an gospodăria să construiască o magazie pentru 10 vagoane de cereale, o puterniță pentru 1000 de capete și o maternitate pentru scroafe.

Apoi oamenii au pornit bucuroși la munca cîmpului, în timp ce tot atît de bucuroși tovarășii Vasile Țînculescu, președintele colectivei și Geamănu Ștefan, secretarul organizației de bază, au pornit la București pentru procurarea materialului de construcție.

Nu se poate spune că tovarășii de la O.A.D. (Oficiul de aprovizionare și desfacere de pe lîngă S.P.C.) nu i-au primit foarte frumos — mai ales că și afară era o frumoasă zi de primăvară cu cer albastru și soare, care încălzește sufletele oamenilor.

— Ne bucurăm! au spus ei după ce au aflat scopul vizitei. Ne bucurăm din toată inima că sînteți oameni de ispravă și operativi. Va să zică: o magazie pentru 10 vagoane de cereale, o puterniță, o maternitate pentru scroafe... și toate astea aveți de gînd să le terminați pînă la 15 iulie?

— Neapărat! au răspuns împuterniciții colectivei. Că pîn-atunci ne vin puii, strîngem și noi grîul de pe cîmp iar scroafele își vor îndeplini și ele obligația...

— Bravo! Fiindcă sînteți o gospodărie tînără, trebuie să vă dăm și noi tot concursul. Va să zică, să vă trimitem repartiția pentru 15 m.c. cherestea, 7 m.c. căpriori și 3 tone de ciment. O să v-ajungă numai 3 tone?

— Pînă peste cap! Că trebuie să facem și economii!

— Foarte just! Oameni chibzuiți, nu glumă! Bine, tovarăși. Duceți-vă liniștiți acasă și cît de curînd veți primi bucuria.

— Mulțumim!

— Mă rog, mă rog! Bucuroși și altădată!...

La 4 mai 1961 gospodăria colectivă Șindrilița primește „bucuria" sub forma adresei nr. 7579 a O.A.D. — care spune:

„Vi s-a repartizat de către Secția Agricolă pe trimestrul II — 12 tone ciment. Vă rugăm să-l ridicați în termen, altfel cheltuielile de întîrziere vor fi suportate de dvs".

Sînt bucurii bine venite și bucurii ...insuportabile. Așa că „bucuria" asta cu 12 tone de ciment în loc de 3 și nici pomeneală de cherestea, n-a putut s-o suporte nici colectiva.

— Asta zicem și noi repartizare birocratică! au exclamat colectiviștii.

A doua zi, tov. Geamănu s-a dus din nou la O.A.D.

— E o greșeală! a spus el. Ne-ați repartizat 12 tone de ciment și...

— Într-adevăr, dar se poate repara! l-a întrerupt interlocutorul. Să vi se repartizeze deci... încă 5 tone!

— Păcatele mele! a exclamat colectivistul văzînd numai ciment înaintea ochilor. Ce să facem cu-atîta ciment, fără cherestea?

— O să vi se repartizeze și asta pe trimestrul III: 6 m.c. căpriori și ...o jumătate metru cub de cherestea.

— Cîîît? a exclamat colectivistul simțind un căprior în gît. Păi o jumătate metru cub ne-ajunge tocmai bine pentru o scroafă și jumătate. Și pe urmă, ce facem cu materialele tocmai la toamnă, cînd noi trebuie să fim gata cu construcțiile la 15 iulie? Păsările, să zicem că le mai ducem noi cu vorba — că d-aia se mai spune și „minte de găină" — da' cum le explicăm scroafelor, și unde depozităm cerealele?...

Discuția s-a oprit aici. Sperăm însă că O.A.D. nu se va opri aici. Că va fi adică mai operativ și mai puțin birocrat, pentru ca atunci cînd împuternicitul colectivei din Șindrilița se va prezenta cu delegația și va mulțumi pentru solicitudinea arătată, să i se poată răspunde pe drept cuvînt:

— Bucuroși și altădată!

VALERIU FILIMON

Din activitatea sindicală

În sprijinul unor reparații de bună calitate

În aceste zile și mecanicii, strungarii, tractoriștii și sudorii de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploiești, zoresc reparatul utilajului de care vor avea nevoie în scurtă vreme, la executarea muncilor de vară. Pînă acum cîteva zile, aici se executaseră la 22 tractoare îngrijiri I-3, se reparaseră 9 combine C-1, 6 combine S-4 și toate cele 9 secerători-legători.

— Mai slab stăm cu batozele, îmi spune tov. ing. Mihai Rîșnoveanu, șeful atelierului mecanic. Au fost reparate numai 5, din cele 25 cîte avem în plan.

Mă interesez care e contribuția comitetului sindicatului la impulsionarea lucrărilor.

— La întocmirea planului de reparații pe brigăzi și tractoare am luat parte atît eu, ca responsabil al grupei sindicale de la atelier, cît și tov. Cătuneanu Gheorghe, președintele comitetului sindicatului și în același timp mecanic de sector. În adunarea generală sindicală pe care am organizat-o la începutul lucrărilor, mulți mecanizatori și-au luat, în cadrul întrecerii socialiste, angajamente frumoase pentru lucrări de bună calitate și economii cît mai importante. Comitetul sindicatului a cerut grupei noastre să analizeze în scurte consfătuiri de producție, la sfîrșitul fiecărei săptămîni, stadiul reparațiilor. Așa și procedăm. La aceste consfătuiri sînt scoase în evidență rezultatele cele mai bune, sînt popularizați lucrătorii care depun eforturi deosebite pentru a termina pînă cel mai tîrziu la 30 mai lucrările de reparații.

Am aflat că fruntași la reparații sînt mecanizatorii din brigada a 4-a (care lucrează la gospodăria colectivă din Tîrgșorul Vechi). Aceștia au reparat pînă acum 2 combine și o batoză. Cînd i-am văzut la lucru la atelierul mecanic, ei zoreau și reparația celei de a treia combine. Brigada a 4-a este în întrecere cu brigada a 9-a condusă de tov. Stoica D-tru.

La ultima consfătuire de producție, tov. ing. Rîșnoveanu Mihai a arătat mecanizatorilor că în vara acestui an, S.M.T. Bărcănești trebuie să execute un volum de lucrări cu mult mai mare în comparație cu anul trecut. Pentru a executa la vreme lucrările contractate este nevoie ca mașinile să funcționeze perfect în brazdă. Iată de ce problema calității lucrului a devenit obiectivul nr. 1 al consfătuirilor de producție ce se organizează săptămînal, la atelierul mecanic. În dorința de a nu se constata nici un fel de deficiențe la recepția lucrărilor, șeful de atelier, ajutat de alți membri din conducerea comitetului sindicatului, a alcătuit un „buletin" zilnic al reparațiilor în care se menționează în mod deosebit lucrările și mecanizatorii care dau dovadă de o exigență sporită pentru calitatea lucrărilor. Printre aceștia sînt tractoriștii Radu Gheorghe, Radu Ion, Dobre Stelian, ca și mecanicii Ristici C-tin și Mihai Gheorghe, care lucrează la reparatul combinelor.

— Dar despre rămînerea în urmă la reparația batozelor ce ne puteți spune? l-am întrebat pe tov. ing. Mihai Rîșnoveanu.

— În cadrul ultimei consfătuiri de producție s-a hotărît să se organizeze mult mai bine munca în acest sector, iar o serie de piese care s-au găsit mai greu la baza de recepție să fie recondiționate.

Bine ar fi ca în scopul impulsionării muncii pentru pregătirea exemplară și a acestor mașini, comitetul sindicatului să insiste mai mult asupra acestei probleme la „buletinul" reparațiilor, de care am amintit mai sus. Socotim că ar fi bine să fie popularizați tovarășii ca Lazăr Vasile, Lazăr Ion, Niculae Gheorghe și Voicu D-tru, care pînă acum s-au dovedit fruntași la repararea batozelor, făcînd și lucrări de bună calitate. În cadrul întrecerii, acest lucru ar contribui la o mai puternică mobilizare a oamenilor pentru a lichida grabnic rămînerea în urmă și a fi gata și cu pregătirea acestor mașini la termenele prevăzute în angajamente.

ION DRINCU

Popularizarea fruntașilor — în centrul atenției noastre

Comitetul sindicatului din gospodăria noastră a luat măsuri în vederea unei largi mobilizări a lucrătorilor, tehnicienilor și inginerilor de a participa la întrecerea socialistă, în scopul executării unor lucrări de bună calitate.

În desfășurarea întrecerii, noi acordăm o deosebită atenție popularizării fruntașilor și a metodelor lor. În campania însămînțărilor din primăvara acestui an, de pildă, portretele și numele mecanizatorilor Lilea Ilie, Stancu M. Ion și alții care atît la discuitul ogoarelor cît și la semănat, au dat dovadă de o preocupare sporită pentru folosirea întregii capacități de lucru a agregatelor, depășindu și cu regularitate normele zilnice și făcînd lucrări de bună calitate, au apărut deseori la gazeta de perete și panoul de onoare. Ei au fost evidențiați și în cadrul consfătuirilor de producție, organizate de două ori pe lună la fiecare secție. Cu acest prilej, au fost subliniate și eforturile depuse de către unii maiștri de cultură ca de pildă, tov. Iordache Marin, pentru o cît mai bună calitate a lucrărilor. De exemplu, la semănatul porumbului, muncitorii din brigada condusă de tovarășul Iordache au jalonat întotdeauna parcelele, pentru ca mecanizatorii să poată realiza rînduri perfect drepte, în vederea prășitului mecanic în condiții optime.

Aceeași preocupare pentru popularizarea fruntașilor a dovedit-o comitetul sindicatului și pentru lucrătorii din sectorul semincerilor legumicoli. Atunci cînd la lucrările de însămînțat, la scosul răsadurilor ori la plantat, tovarăși ca Mitran Ilie și Stănescu Alexandru au muncit cu sîrguință, exemplul lor de vrednicie a fost subliniat în mod deosebit în cadrul unor articole la gazetele de perete de la centrul gospodăriei și secția respectivă.

Nu se pot trece cu vederea succesele obținute în gospodăria noastră în sectorul zootehnic. Planul la producția de lapte, de pildă, în primele 4 luni și jumătate ale anului a fost îndeplinit și depășit. Pentru a populariza metodele de muncă ale unor mulgători sîrguincioși ca Nistor Iacob sau Negrilă Maria, din brigada condusă de tov. Raț Florea de la secția Olt, — au fost organizate consfătuiri de producție la fiecare două săptămîni, în cadrul cărora fruntașii au arătat cum își organizează munca, în ce fel fac îngrijirea și furajarea vacilor.

Fără îndoială că în problema popularizării fruntașilor în producție, comitetul sindicatului nostru mai are mult de făcut. De exemplu, în primul trimestru al anului, la gospodăria noastră foile volante n-au fost scoase cu regularitate. Uneori fotografiile fruntașilor la panoul de onoare n-au fost schimbate la vreme. Pentru stimularea mecanizatorilor fruntași n-au mai fost folosite în ultima vreme stegulețe roșii: acestea stau împăturite la sediul comitetului sindicatului. Aceste lipsuri vor fi însă lichidate în cel mai scurt timp, astfel încît muncitorii noștri fruntași să poată fi cunoscuți la toate secțiile și totodată, prin larga publicitate ce li se va face acestora, să fie stimulați cît mai mulți tovarăși de a le urma exemplul.

Inginer
RADOI ALEXANDRU
responsabil cu problema muncii de masă în producție în comitetul sindicatului de la G.A.S. Piatra-Olt, regiunea Argeș

Din experiența gospodăriilor agricole de stat în combaterea gărgăriței mazărei

Începînd din anul 1960, în cadrul gospodăriilor agricole de stat s-a aplicat pentru prima dată o metodă nouă de combatere a gărgăriței mazării și anume metoda tratamentului chimic în cîmp, în timpul vegetației, prin avio-stropiri și prăfuiri.

În urma cercetărilor de combatere făcute în țara noastră, a analizei probelor de semințe de pe parcelele experimentale, precum și din observațiile directe în culturi, asupra densității gărgărițelor, a dinamicii pontei înainte și după tratament, au rezultat următoarele concluzii: epoca de tratare a culturii prezintă o importanță deosebită întrucît la gărgărița mazării, gradul de infestare și ponta capătă un caracter masiv în scurt timp de la apariția florilor și a păstăilor. Preparatele pe bază de H.C.H. și D.D.T. nu acționează asupra ouălor gărgăriței, iar întîrzierea tratamentului duce la infestarea boabelor.

Momentul fenologic cel mai bun pentru aplicarea primului tratament este de la începutul înfloritului pînă la formarea primelor păstăi. Această perioadă trebuie respectată cu strictețe pentru a se preveni depunerea ouălor.

Al doilea tratament se efectuează la 10–12 zile după primul și se face în scopul prevenirii infestării culturii cu alte gărgărițe.

Dintre insecticidele folosite în combatere, cele mai bune rezultate s-au obținut prin stropiri cu preparate pe bază de Detox emulsie 25, și prăfuiri cu Hexatox praf 3%.

În vederea reducerii la maximum a atacului de gărgăriță și a înlocuirii vechilor metode de tratare a mazării cu sulfură de carbon în magazii, în anul 1960 s-au aplicat tratamente în cîmp, în cadrul gospodăriilor agricole de stat pe suprafața de 5.000 ha. Lucrările de combatere s-au executat cu ajutorul aviației utilitare în cazul suprafețelor mari, iar pe suprafețe mai mici tratamentele s-au executat prin prăfuiri sau stropiri cu aparatura terestră (vermorele, calimaxuri și prăfuitoare).

Pentru verificarea eficacității tratamentelor în diferite condiții de climă, această lucrare a fost organizată în mai multe regiuni din sudul și nordul țării. Momentul fenologic de aplicare a tratamentelor a fost în perioada 20 mai-10 iunie, timp ce a coincis cu începutul înfloritului pînă la apariția primelor păstăi. Pentru verificarea eficacității în majoritatea unităților unde s-au aplicat tratamente, s-au lăsat sole martor a căror suprafață a variat între 30—60 ha.

Deși s-a constatat că primul tratament prin stropiri este necesar a se executa cu Detox 25 emulsionabil (cu eficacitate mai mare), totuși în funcție de posibilitățile unităților privind aprovizionarea cu apă, s-au folosit de la caz la caz și prăfuiri cu H.C.H. 3 sau Duplitox 3 + 5 care au dat de asemenea rezultate mulțumitoare. În majoritatea cazurilor primul tratament a fost aplicat cu Detox emulsie 25, în doze de 2%, folosindu-se 200 litri la ha cu ajutorul avioanelor de tipul A.N.2 și P.O.2.

Al doilea tratament s-a executat pentru prevenirea reinfestării lanului, iar în cazurile unde primul tratament s-a făcut în condiții normale și fără precipitații imediate, lucrarea s-a executat numai pe marginea lanului (o fîșie de 50 m de la marginea lanului spre interior).

Avînd în vedere că această metodă a fost introdusă anul trecut pentru prima dată în producție și numai pe suprafața de 5.000 ha, mazărea rezultată de pe solele tratate a fost treierată și depozitată separat după care au urmat analizele eficacității tratamentelor. Probele pentru analiză au fost luate de pe fiecare tarla, cîte 5.000 boabe, din diferite puncte, iar în cazul suprafețelor mai mari cîte 10.000 boabe. Acestea au fost puse la umectat pentru a se ușura determinarea boabelor atacate. S-a făcut apoi procentajul boabelor infestate care a variat de la 0,05% – 3,5%.

Procentul mai ridicat de boabe atacate pe unele sole din gospodării se datorește faptului că nu toate unitățile care au aplicat tratamentul în cîmp au reușit să prindă momentul cel mai potrivit.

Prin aceste tratamente efectuate în cele mai bune condiții s-a obținut mazăre de primă calitate, bună pentru export, sămînță sănătoasă care să asigure o recoltă sporită; în același timp producția obținută a crescut în urma tratamentului cu 25—30 la sută față de cultura netratată.

Pe baza rezultatelor bune obținute în anul 1960, gospodăriile de stat au prevăzut în acest an aplicarea tratamentelor în cîmp pentru combaterea gărgăriței pe toată suprafața cultivată cu mazăre pentru sămînță.

Ing. BORCAN ION
și
Ing. ANDRIANO MARIA

Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective — condiţie a veniturilor mari

Posibilităţi mari de a spori valoarea zilei-muncă

Gospodăria colectivă „Griviţa Roşie" din comuna Traian, raionul Caracal, obţine de la an la an recolte tot mai bogate. Anul trecut, bunăoară, ea a realizat cîte 2.031 kg. de grîu şi 5.870 kg. porumb la ha. Recolte tot atît de bune au fost obţinute şi la cultura orzului, ovăzului, fasolii şi florii-soarelui. În 1960, valoarea zilei-muncă a fost în unitatea respectivă de 38 de lei. La fiecare zi-muncă s-au repartizat cîte 4,300 kg. grîu, 9 kg. porumb, 1 kg. secară, 1 kg. orz, 0,700 kg. fasole, zarzavaturi, ulei, zahăr, furaje şi cîte 6 lei în numerar.

Colectiviştii sînt mulţumiţi pentru faptul că gospodăria le răsplăteşte din plin munca lor. Anul trecut ei au primit venituri importante. Colectivistul Moraru Toma, bunăoară, care a efectuat cu familia sa peste 600 de zile-muncă a primit circa un vagon de produse şi 3.120 de lei, iar colectivistul Ghiţă Mande 7.439 kg. cereale şi alte produse, precum şi suma de 3.342 lei. Sînt într-adevăr venituri frumoase.

Dar colectiviştii spun că ar fi fost şi mai bine dacă anul trecut, ca şi în alţi ani, gospodăria le repartiza mai mulţi bani la ziua-muncă. Ei doresc ca şi în gospodăria lor să se practice sistemul folosit în multe alte gospodării de a se repartiza avansuri băneşti cît mai dese. În tot cursul anului, membrii gospodăriei au nevoie de bani pentru diverse trebuinţe ale lor şi familiilor lor.

Au dreptate colectiviştii. Dacă anul trecut gospodăria ar fi valorificat, o şi mai mare parte din surplusul de produse prin organizaţiile de stat, ea ar fi putut să împartă colectiviştilor mai puţine produse la ziua-muncă, dar în schimb ar fi repartizat mai mulţi bani. Lucrul acesta ar fi fost atît în avantajul statului, cît şi al colectiviştilor. Gospodăria ar fi putut astfel să aducă o contribuţie mai importantă la fondul central de produse al statului şi în acelaşi timp colectiviştii n-ar mai fi trebuit să piardă timp şi să facă cheltuieli pentru a valorifica pe cont propriu produsele care le prisosesc şi a obţine banii de care au nevoie.

Iată, să luăm un exemplu. Colectivistul Moraru Toma a primit după cum am mai arătat, pentru zilele-muncă efectuate în gospodăria colectivă, 2.171 kg. de grîu, 4.342 kg. de porumb, 800 de kg. de orz şi secară, 434 de kg. de fasole, 434 kg. de mazăre şi altele. Este clar că oricît de numeroasă ar fi familia tov. Toma, ea nu poate consuma într-un singur an toate aceste produse. Ea a trebuit deci să se ocupe ca să valorifice o parte din aceste produse prin cooperativă şi pe piaţa neorganizată. La fel au făcut şi alţi colectivişti. Deci zile pierdute, cheltuieli de transport, eforturi care puteau fi evitate dacă conducerea gospodăriei ar fi reflectat mai serios la această problemă şi ar fi contractat cu statul cantităţi mai mari de produse în raport cu posibilităţile gospodăriei.

Experienţa a numeroase gospodării colective demonstrează din plin avantajele pe care le au colectiviştii de pe urma vînzării către stat a cît mai multe produse. Anul trecut şi la gospodăria agricolă colectivă din Vlăsineşti-Suceava, de pildă, valoarea zilei-muncă a fost tot de 38 de lei. Gospodăria din Vlăsineşti a repartizat însă, pe lîngă produse şi cîte 18,30 lei în numerar la fiecare zi-muncă. Aşa, de pildă, colectivistul Vasile Homciuc din gospodăria amintită a efectuat cu familia sa peste 700 zile-muncă şi a primit produse în valoare de 16.569 lei, iar bani 14.438 de lei, revenindu-i cîte 1.204 lei lunar. Cu asemenea venituri băneşti familia colectivistului Vasile Homciuc din Vlăsineşti a putut face faţă mult mai bine şi lună de lună, trebuinţelor sale.

O sursă importantă de sporire a veniturilor băneşti în gospodăriile colective este dezvoltarea sectorului zootehnic. Creşterea animalelor asigură gospodăriilor colective posibilităţi crescînde de a valorifica prin organizaţiile de stat produse pe tot timpul anului şi a obţine astfel venituri băneşti.

Colectiviştii din Traian au posibilităţi să dezvolte mult creşterea animalelor. Pînă acum ei n-au acordat atenţia cuvenită acestui sector, nu s-au preocupat în măsura suficientă de sporirea efectivelor de animale. Anul trecut, conducerea gospodăriei, în loc să ia măsuri de creştere şi îngrăşare a purceilor obţinuţi de la scroafele gospodăriei, a făcut greşeala de a admite ca aceşti purcei să fie vînduţi după înţărcare. Dacă gospodăria ar fi dezvoltat mai mult sectorul zootehnic şi ar fi folosit o parte din porumbul obţinut pentru hrănirea animalelor de bună seamă că ea ar fi dobîndit venituri mai mari.

Gospodăria colectivă „Griviţa Roşie" din Traian a devenit în acest an o unitate şi mai puternică. Prin colectivizarea totală a comunei, ea dispune de 2.368 ha. de pămînt, are suficiente braţe de muncă. Planul de producţie este bine întocmit. El prevede, între altele, ca sectorul zootehnic să se mărească în acest an cu încă 100 de vaci, cu peste 100 de oi, cu încă 20 de scroafe. O parte din purceii realizaţi în acest an la cele 60 de scroafe, vor fi puşi la îngrăşat. Valoarea zilei-muncă va fi anul acesta conform planului de 47 de lei. Trăgînd învăţămintele din experienţa anului trecut, colectiviştii muncesc cu puteri sporite pentru realizarea prevederilor din plan, pentru continua dezvoltare şi întărire a gospodăriei lor şi pe această bază, pentru continua creştere a nivelului lor de trai.

P. ZBÎRLEA

Anul trecut gospodăria agricolă colectivă din comuna Jirlău, regiunea Galaţi, a obţinut de pe urma creşterii păsărilor un venit de peste 76.090 lei. În acest an ei dezvoltă ferma respectivă.
În fotografie: o parte din cele 700 de raţe ale gospodăriei.

Consfătuirile de producţie pe brigăzi - metodă eficace de urmărire a îndeplinirii sarcinilor

În gospodăria noastră colectivă ţinerea lunară a consfătuirilor de producţie pe brigăzi a intrat de mai mulţi ani în obişnuinţa oamenilor. În cadrul acestor consfătuiri se analizează modul cum au fost îndeplinite sarcinile din planul de producţie în decursul lunii respective şi se discută problemele de viitor.

La fiecare consfătuire, brigadierul prezintă o informare în faţa membrilor brigăzii, arătîndu-le modul cum s-a lucrat, rezultatele obţinute, lipsurile şi cauzele lor. Consfătuirile sînt şi un minunat prilej de evidenţiere a fruntaşilor. Bineînţeles nu sînt neglijaţi nici codaşii şi nici acei care au săvîrşit abateri repetate.

În acest an în unitatea noastră au avut loc numeroase asemenea consfătuiri. La o consfătuire din cadrul brigăzii zootehnice, de pildă, s-a dezbătut mult problema ridicării producţiei de lapte la vaci, a evitării mortalităţii la pui şi purcei, precum şi alte probleme legate de bunul mers al muncii. Cu acest prilej, mulgătorul fruntaş Negrici Tudor a arătat tovarăşilor săi cum reuşeşte să-şi depăşească lunar sarcinile de plan. Printre altele, el a arătat că a ajuns să cunoască bine fiecare vacă din grupa sa, fapt care îl ajută la aplicarea diferenţiată a furajării, în funcţie de greutatea animalului şi producţie. Astfel, vacilor cu producţie de lapte mai mare le suplimentează raţia de furaje şi în special cea de concentrate.

Într-o altă consfătuire, mulgătorul Ungureanu Constantin a fost criticat de tovarăşii săi, deoarece în unele zile nu izbutea să-şi realizeze sarcinile de plan, deşi vacile pe care le are în primire nu dau mai puţin producţie ca ale celorlalţi. El a fost pus în faţa unor fapte care i-au dovedit că producţiile slabe s-au obţinut tocmai în zilele în care nu s-a ocupat de îngrijirea vacilor, de respectarea întocmai a planului de grajd. Critica făcută l-a ajutat pe tov. Ungureanu să-şi înlăture lipsurile în muncă. De asemenea, în aceeaşi consfătuire s-a analizat cauza mortalităţii puilor. Îngrijitoarea Floreanu Ioana a arătat că puii mor din cauză că unele îngrijitoare nu ştiu cum să-i îngrijească. Propunerile făcute în şedinţa amintită au devenit obiective ale planului de măsuri stabilit de consiliul de conducere al gospodăriei pentru îmbunătăţirea muncii în sectorul avicol.

Interesante şi rodnice au fost, de asemenea, şi consfătuirile de producţie ţinute de brigăzile de cîmp, de cea pomicolă şi de cea legumicolă. Propunerile bătrînilor colectivişti Grofu Gheorghe şi Pevat Amdi din brigada legumicolă, bunăoară, făcute într-o astfel de consfătuire, au fost de un real folos în munca de rentabilizare a grădinii de legume. De aceia, noi considerăm că ţinerea cu regularitate a consfătuirilor de producţie pe brigăzi este una din cele mai indicate metode de analiză operativă a activităţii colectiviştilor din toate sectoarele de muncă. Ea ne dă posibilitatea să urmărim lună de lună modul cum se îndeplinesc sarcinile de plan, să vedem ce lipsuri s-au manifestat, care sînt cauzele lor, şi ce trebuie să facem pentru îmbunătăţirea muncii noastre.

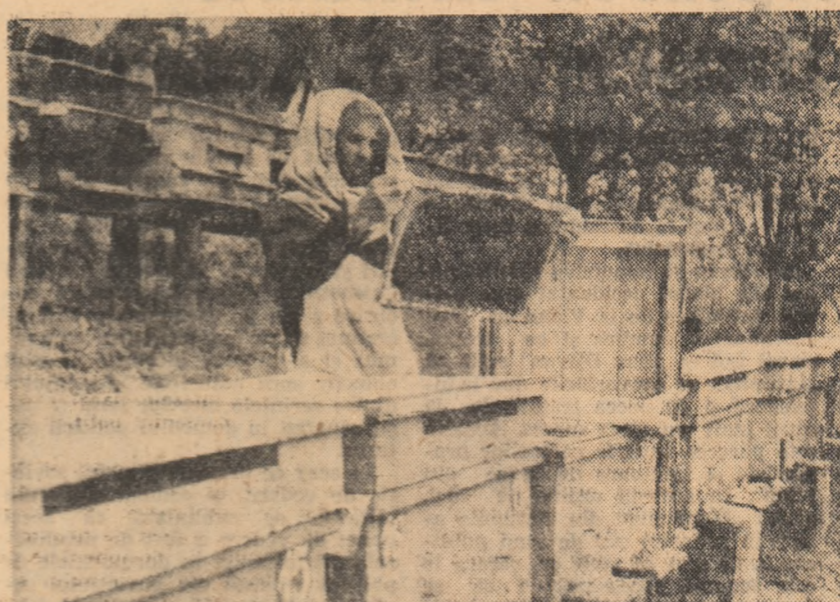
PANTAN PETRE,
preşedinte
şi MIHAI ŞTEFAN
inginer agronom gospodăria agricolă colectivă „Jiul" din Straja, raionul Negru Vodă

Colectivişti vrednici

Gospodăria colectivă din satul Rainic, comuna Dor-Mărunt, raionul Lehliu, a pornit de abia pe al treilea an de existenţă. Cu toate acestea ea s-a dezvoltat foarte mult în această perioadă. Dornici să-şi creeze o viaţă mai bună, colectiviştii din Rainic, altădată exploataţi nemilos de moşierul Baron Rainic, au păşit cu nădejde la treabă. Printre primele obiective realizate au fost construcţiile de care gospodăria are nevoie. Astfel, ei au construit o magazie pentru 250 de tone cereale, un grajd pentru o sută de capete animale mari, un saivan pentru cinci sute de oi, un adăpost pentru 150 de porci, un atelier de lemnărie şi fierărie, urmînd ca în curînd să termine de construit şi sediul gospodăriei.

CONSTANTIN D. NICULAE
corespondent

ÎN STUPINA COLECTIVEI

Gospodăria agricolă colectivă „Victoria Socialismului" din raionul Găeşti, regiunea Argeş, îşi dezvoltă necontenit ramurile de producţie. În acest an s-au construit aici două grajduri noi pentru bovine, s-a amenajat un saivan pentru oi şi s-au pregătit alţi douăzeci de stupi de albine, astfel încît numărul stupilor va ajunge de la 30 cîţi sînt în prezent la 50. În fotografie: tovarăşul Gheorghe Radu, preşedintele colectivei, un apicultor bine pregătit, controlînd stupii.

Foto: M. AUREL.

La C. E. I. B.

Mecanizarea proceselor de producţie a îngrăşămintelor bacteriene

Printre unităţile care aduc un aport important la dezvoltarea agriculturii noastre, se numără şi Centrul experimental de îngrăşăminte bacteriene de la Băneasa-Bucureşti. El are sarcina să studieze şi să pună la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare diferite preparate biologice destinate măririi şi îmbunătăţirii continue a producţiei agricole. Pe această linie, centrul nostru produce de cîţiva ani, în cantităţi industriale, un bogat sortiment de preparate bacteriene ca: nitragin, azotobacterin, fosforobacterin, silicobacterin. Deoarece aceste îngrăşăminte s-au dovedit deopotrivă de folositoare pentru toate plantele de cultură, pe baza cererilor tot mai mari, producţia centrului a crescut continuu, ajungînd ca în 1960 acesta să fabrice 1.704.329 unităţi comerciale (flacoane şi pungi).

Prin numeroase experienţe sistematic executate în condiţii de producţie s-a stabilit că folosirea raţională a îngrăşămintelor bacteriene aduce sporuri însemnate de producţie. În anul trecut, la G.A.S. Secueni, regiunea Bacău, de pildă, la grîul de toamnă sporul de producţie a fost de 370 kg la ha, iar la sfecla de zahăr de 3.303 kg la ha, faţă de culturile netratate. La G.A.S. „Donca Simo", regiunea Banat, s-a obţinut un spor de recoltă la porumb de 570 kg boabe la ha şi de 3.582 kg. la ha. la sfecla de zahăr. De asemenea la G.A.S. Flacăra Roşie din aceeaşi regiune, sporul de recoltă la porumb a fost de 779 kg boabe la ha.

Pe lîngă îngrăşămintele bacteriene, centrul — extinzîndu-şi foarte mult sfera de cercetare pentru producţie — a realizat şi alte preparate biologice de mare importanţă pentru agricultură. Dintre acestea, menţionăm preparatul bacterian „lactobacterin" a cărui producţie a atins în 1960, 328.657 flacoane, fiind folosit la însilozarea nutreţurilor.

Pe măsura măririi capacităţii de producţie şi sporirii continue a sortimentelor de preparate biologice fabricate la centru, a crescut necesitatea mecanizării şi automatizării proceselor de producţie. În urma sarcinilor trasate de partid în ceea ce priveşte aplicarea metodelor tehnice înaintate în producţie, conducerea centrului, îndrumată de organizaţia de bază P.M.R., a hotărît trecerea treptată în sectorul de fabricaţie, la crearea unei baze tehnice de mică mecanizare cu mijloace proprii. O primă etapă în cadrul măsurilor luate a fost înfiinţarea unui atelier mecanic şi asigurarea de personal tehnic care să proiecteze şi să construiască dispozitive şi maşini cu capacitate medie de producţie, destinate satisfacerii numărului mereu crescînd de comenzi din sectorul agricol socialist. Rezultatele nu au întîrziat să se arate: capacitatea de sterilizare la autoclave a fost mărită cu 42 la sută. S-a construit de asemenea o maşină pentru repartizat în mod semi-automat mediile de cultură în fabricaţie, prin care se măreşte producţia cu 50 la sută faţă de vechiul sistem, micşorîndu-se totodată spaţiul de lucru cu 50 la sută.

O altă realizare este adaptarea unei maşini de amestecat praful inert în cadrul fabricării fosforobacterinului. După vechiul sistem, operaţia se executa aproape manual. Prin noul procedeu se realizează igiena muncii, economii de spaţiu, calitatea superioară a produsului şi un randament de lucru cu 166 la sută mai ridicat. Se mai găsesc în curs de execuţie o maşină de repartizat fosforobacterin, precum şi o maşină de capsulat şi etichetat flacoane de îngrăşăminte bacteriene şi preparate biologice, operaţii prin care se vor aduce economii antecalculate, în medie, de 25.000 lei anual. Tehnicienii atelierului mecanic au contribuit şi la definitivarea lucrărilor de instalaţii în laboratorul de biofizică nou înfiinţat la C.E.I.B.

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii Centrului experimental de îngrăşăminte bacteriene vor da şi pe viitor atenţie extinderii mecanizării în producţie contribuind astfel la realizarea uneia dintre cele mai importante sarcini trasate de Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

MIRCEA BARABAŞ
tehnician
la Centrul experimental
de îngrăşăminte bacteriene
Bucureşti-Băneasa

Se pregătesc pentru recoltarea păioaselor

Mecanizatorii de la G.A.S. Recaş şi-au îndeplinit angajamentul luat în cadrul întrecerii socialiste de a termina înainte de termen repararea maşinilor şi uneltelor agricole pentru campania de recoltare din vară. Între altele, ei au reparat 12 combine C-1, 8 cositoare mecanice, 2 greble mecanice, 2 prese mecanice pentru balotat paie, 1 batoză. În această acţiune s-au evidenţiat muncitori ca: Vigh Ştefan, Sperk Mihai, Nagy Ludovic şi alţii.

Cu planul semestrial realizat

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii din sectorul zootehnic al G.A.S. Piatra-Olt — Argeş, antrenaţi în întrecerea socialistă în cinstea aniversării partidului, au reuşit să-şi depăşească cu mult angajamentele luate. Astfel, planul la producţia de lapte pe semestrul I a fost îndeplinit pînă în ziua de 7 mai a.c. Pînă acum cîteva zile, gospodăria a realizat o depăşire a prevederilor de plan de peste 700 hl de lapte. În fruntea luptei pentru creşterea producţiei de lapte pe cap de vacă furajată se află muncitorii Mogoş Gheorghe, Teodorescu Mihai, Dulgheru Lizica, Trusca Ilariu şi Năstase Gh. S-au obţinut de asemenea, rezultate bune şi în reducerea preţului de cost pe litru de lapte.

Rezultate bune au fost obţinute şi în sectorul creşterii tineretului taurin. Astfel, tov. Stănescu Mioara a realizat de la animalele pe care le îngrijeşte un spor de 810 grame zilnic pe cap de animal, faţă de 720 grame cît avea planificat, iar utemista Niculina Nicolae a obţinut 963 grame spor zilnic, faţă de 720 grame spor zilnic planificat.

Există toate condiţiile ca în acest an G.A.S. Piatra-Olt să-şi depăşească producţiile planificate în toate sectoarele de activitate şi să realizeze importante economii la preţul de cost.

NICULAE VĂDUVA
corespondent

Prin dezvoltare multilaterală

● CREŞTEREA ANIMALELOR — UN SECTOR ÎN PLINĂ DEZVOLTARE ● PESTE 550.000 LEI VENIT DIN LEGUMICULTURĂ. ● 32 LEI VALOAREA ZILEI-MUNCĂ ŞI AVANSURI BĂNEŞTI LUNARE.

Am ajuns la Dochia, comună situată nu departe de Piatra Neamţ, într-una din aceste dimineţi umede de mai. Ploua mărunt. Pe uliţe, nici ţipenie de om. Doar sus, la marginea satului, acolo unde se află grajdurile şi celelalte acareturi ale colectivei, forfoteau cîţiva oameni. Aici l-am întîlnit şi pe Stan Gheorghe, preşedintele colectivei, un om zdravăn, de vîrstă mijlocie, cu faţa mereu zîmbitoare.

— Aţi picat bine, ne spune el. Taman ne adunasem să plecăm spre Piatra. Azi e zi de tîrg şi vrem să mai cumpărăm ceva vite.

— Atunci, am picat prost dacă vă pregătiţi de plecare, îi întorc eu vorba.

— Nicidecum. Tot trebuie să aşteptăm să se mai ostoiască ploaia. Pînă atunci am avea destulă vreme să stăm de vorbă. Dar, pentru că tot sînteţi aci, să mergem mai întîi puţin la grajduri.

Intrăm pe rînd în cele 4 grajduri ale gospodăriei. Aici sînt adăpostite 270 de vite mari, din care 109 vaci cu lapte. În grajduri, curăţenie şi ordine exemplară. Vitele sînt foarte frumoase, lucru care dovedeşte o serioasă preocupare pentru buna furajare şi îngrijire a lor.

— Cu vreo 3—4 ani în urmă, începe a istorisi preşedintele, sectorul zootehnic era aproape inexistent în gospodăria noastră. Colectiviştii se cam fereau de creşterea animalelor. Spuneau că nu aduce venituri. Acuma s-au convins însă cît de bănoasă este această ramură. Anul trecut, la un efectiv mai mic de animale decît cel pe care îl avem acum, am realizat din zootehnie un venit de peste 350.000 lei. Dacă ţinem seama că întregul venit bănesc al colectivei a fost de 1.800.000 lei, suma este desigur destul de frumuşică. Dar nu ne mulţumim cu atît. Vrem ca anul acesta din creşterea animalelor să atingem o jumătate de milion venit. Tocmai de aceea mai cumpărăm vite, învăţăm să le creştem. În primăvara asta n-a fost îngrijitor care să nu fi făcut cursuri de pregătire la gospodăria de stat Girov. E musai ca anul acesta să obţinem 2.000 de litri de lapte-marfă pe cap de vacă. Pînă la sfîrşitul anului urmează să ajungem la 500 de taurine, din care 200 vaci cu lapte. Din fonduri proprii vom mai cumpăra 25 de vaci de lapte, iar cu creditele primite de la stat 170 de viţele. Pentru gospodăria noastră, după cum vedeţi, zootehnia constituie o ramură de bază. Ea, de altfel, ne asigură venituri băneşti în tot cursul anului, astfel încît avem posibilitatea să facem investiţii şi să putem împărţi la vreme avansurile băneşti la ziua-muncă. Aceasta cu atît mai mult cu cît de anul acesta gospodăria şi-a propus să dea avansuri băneşti lunare.

— Ce alte surse în afară de zootehnie vă vor asigura banii necesari pentru împărţirea avansurilor? îl întreb pe preşedinte.

— Fără îndoială, îmi spune el, că zootehnia nu este singura sursă. Se cade să amintim mai întîi de grădina de legume care şi ea ne aduce venituri băneşti într-o bună perioadă din an. În anul trecut, spre exemplu, gospodăria a realizat din legumicultură un venit de peste 550.000 lei. Anul acesta sperăm să obţinem cel puţin tot atît. De asemenea, importante sume de bani încasăm şi pentru celelalte produse contractate cu statul, îndeosebi pentru plante tehnice şi cereale. Fiindcă veni vorba de contractări, trebuie să vă spun că în anul acesta gospodăria noastră a încheiat contracte pentru 245 tone de cereale, 70 tone de floarea-soarelui, 40 de ha de sfeclă de zahăr, 40 de hectare de butaşi de sfeclă, 20 ha de in, 10 ha de mac şi valeriană şi pentru însemnate cantităţi de legume. Din zootehnie, de asemenea, s-au contractat 3.000 kg brînză, 600 kg lînă, 80.000 litri de lapte, 30 de porci graşi şi 60 de bovine. Pînă acum, numai ca avansuri pentru produsele contractate au intrat în bancă în contul gospodăriei peste 320.000 lei. O parte din aceşti bani îi folosim, alături de creditele primite de la stat, pentru procurări de animale şi materiale de construcţii, iar o altă parte au fost repartizaţi ca avansuri băneşti colectiviştilor. S-au dat pînă în prezent 4 avansuri băneşti a cîte 4 lei la ziua-muncă, urmînd ca pe măsură ce livrăm produsele, şi încasăm deci mai mulţi bani, să mărim suma repartizată. Ne-am propus ca anul acesta să dăm cel puţin 10 lei în numerar la ziua-muncă, iar valoarea acesteia să ajungă la 32 de lei, faţă de 25 lei, din care 7 lei în numerar, cît a fost anul trecut.

Cum ploaia n-a contenit aşa de repede, discuţia cu tov. Stan Gheorghe a durat multă vreme. Din spusele acestuia, ca şi din darea de seamă pe anul trecut şi planul de producţie pe anul acesta, mi-a fost lesne să desprind concluzia că gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din Dochia este o unitate care a păşit cu hotărîre pe drumul consolidării şi al dezvoltării sale multilaterale, asigurînd membrilor săi venituri mari.

P. VOICULESCU

Influenţa bazei furajere asupra producţiei şi rentabilităţii în G. A. S-urile din preajma Capitalei

(Urmare din pag. 1)

eaşi gospodării şi chiar la culturile perene aflate în acelaşi an de folosinţă, există deosebiri.

Analiza comparativă a culturilor pentru fîn ne conduce la aceleaşi concluzii. În plus, mai trebuie arătat că lipsa de preocupare pentru însilozarea lucernei a făcut ca, prin transformarea sa în fîn, să se irosească o bună parte din potenţialul său nutritiv.

Trebuie subliniat cu tărie că experienţa secţiilor şi a brigăzilor fruntaşe din aceste gospodării ne arată că în condiţiile aplicării diferenţiate, în funcţie de condiţiile pedoclimatice concrete, a complexului agrotehnic superior, cu efectuarea tuturor lucrărilor numai în cadrul perioadei optime şi numai la înalt nivel calitativ, cu folosirea seminţelor de soi, a dus întotdeauna la recolte mari, fapt care a avut o influenţă hotărîtoare asupra reducerii preţului de cost.

Trecînd la analiza dezvoltării bazei furajere prin prisma numărului unităţilor nutritive şi a kilogramelor de albumină digestibilă, rezultă că perenele pentru masă verde se dovedesc a fi nutreţul cel mai eficient. Ca atare, va trebui acordată o deosebită atenţie extinderii culturilor perene pentru masă verde. Experienţele au arătat că în condiţii de irigare se pot obţine 5 şi chiar 6 coase pe an.

Nu poate fi încheiat capitolul bazei furajere mai cu seamă cînd este vorba de gospodăriile situate în jurul marilor oraşe şi centre industriale în care precumpănesc vacile de lapte, fără a aminti de conveierul verde. Experienţa gospodăriilor fruntaşe ne arată că o măsură sigură pentru ridicarea şi ieftinirea producţiei în sectorul zootehnic este asigurarea furajării raţionale a animalelor cu nutreţuri verzi o perioadă de 150—180 zile pe an. Întreţinerea vacilor pe conveier verde, asigurîndu-se 50—70 kg. masă verde zilnic pe cap de vacă furajată, poate acoperi cu succes necesarul de hrană pentru o producţie de 15—20 litri lapte. De aceea, organizarea conveierului verde, în vederea hrănirii animalelor, din primăvară, devreme, şi pînă în toamnă tîrziu cu nutreţ verde, sau, spre toamnă, şi cu nutreţ suculent, în cantităţi suficiente şi fără întrerupere, prezintă o însemnătate deosebită.

Suprafaţa destinată pentru culturi de masă verde în gospodăriile amintite a crescut, în medie, cu 20 la sută în acest an faţă de cea din 1960. Începînd cu anul 1961, s-a procedat la elaborarea schemelor de conveier verde pentru fiecare grup de brigăzi zootehnice, brigadă zootehnică sau brigadă complexă izolată.

Încă de pe acum experienţa gospodăriilor fruntaşe ne-a arătat că în condiţiile aplicării unei agrotehnici superioare şi a îngrijirii raţionale a culturilor, în toate regiunile ţării se pot obţine 50.000 kg. masă verde la ha. Astfel, gospodăriile agricole de stat Hălchiu-Braşov, Peştera-Dobrogea, Variaş-Banat, Coţuşca-Suceava etc., au obţinut, pe unele loturi producţii chiar mai mari de 50.000 kg. masă verde la ha. Trebuie ca această experienţă să fie an de an îmbogăţită şi extinsă în toate gospodăriile, iar muncitorii, tehnicienii şi inginerii să acorde toată atenţia cuvenită culturilor furajere.

Asigurînd furajarea raţională a animalelor şi totodată ridicarea producţiei de furaje pe hectar, gospodăriile agricole de stat vor putea traduce în viaţă sarcina de cinste trasată de partid de a asigura creşterea producţiei de lapte şi carne, precum şi reducerea preţurilor de cost ale produselor.

Ferma de vaci a gospodăriei agricole colective din Mărăşeşti, regiunea Galaţi, s-a dezvoltat mult în ultima vreme. Iată o parte din vaci la păşune.

In așteptarea întîlnirii dintre N. S. Hrușciov și J. Kennedy

Oamenii politici și presa din diferite țări ale lumii continuă să acorde o mare atenție apropiatei întîlniri care va avea loc la Viena între N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, și J. Kennedy, președintele S.U.A. Miniștri, senatori, deputați, ziariști, oameni de diferite profesii salută cu bucurie întîlnirea, exprimîndu-și speranța că ea va contribui la cauza păcii. „Nădăjduiesc, a declarat, de pildă, zilele trecute cunoscutul industriaș american și reprezentant al vieții publice Cyrus Eaton, că experiența și înțelepciunea domnului Hrușciov vor produce o mare impresie asupra președintelui nostru. Sînt ferm convins că domnul Hrușciov este profund interesat în întărirea păcii generale, în rezolvarea problemelor mondiale și în prosperitatea omenirii. Sper, — a spus în continuare Eaton — că această întîlnire va constitui punctul de plecare al unor mari schimbări care vor duce la îmbunătățirea relațiilor și întărirea prieteniei dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică". Ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, Kosaka, a apreciat apropiata întîlnire dintre N. S. Hrușciov și J. Kennedy ca utilă pentru îmbunătățirea înțelegerii reciproce, și și-a exprimat speranța că ea va contribui la întărirea păcii. O declarație prin care salută întîlnirea care urmează să aibă loc la Viena a făcut ministrul de externe al Irakului. „Întîlnirea domnului Hrușciov cu președintele Kennedy are o însemnătate extrem de mare, avînd în vedere actuala situație internațională complicată și recentele evenimente internaționale serioase... a declarat, între altele, ministrul de externe irakian unui corespondent al agenției Tass. Sîntem satisfăcuți, a subliniat el, că cele două părți au ajuns la înțelegere cu privire la actuala întîlnire, întrucît sperăm că aceasta va contribui la destinderea încordării internaționale".

Ridicîndu-se împotriva extremiștilor din blocul occidental care privesc întîlnirea de la Viena cu sentimente sumbre și cu teamă, ziarul indian „Nav Djivan" scria că „întîlnirile și convorbirile duc la înțelegere și de aceea tratativele la nivel înalt pot avea succes. Aceasta este părerea tuturor cercurilor progresiste și iubitoare de pace din lume". În această ordine de idei, ziarul „Mandaing" din Birmania arăta în articolul său de fond publicat la 23 mai că „toți cei cărora le este scumpă pacea trebuie să se bucure de apropiata întîlnire a conducătorilor celor două mari puteri — N. S. Hrușciov și J. Kennedy".

Și se pot cita nenumărate comentarii și declarații de acest fel care reflectă uriașul ecou pozitiv pe care l-a avut și-l are în rîndul opiniei publice mondiale apropiata întîlnire dintre N. S. Hrușciov și J. Kennedy.

Dar în mulțimea de glasuri care se bucură sincer de această întîlnire, nădăjduind că ea va fi de un real folos cauzei păcii, se aud și vocile celor care se situează pe pozițiile „războiului rece", care încearcă să îndrepte pregătirea pentru convorbiri pe calea care nu duce în direcția unei aprecieri realiste a situației existente în lume. Așa cum se arată într-un comentariu apărut în ziarul „Pravda" din 24 mai sub semnătura lui V. Nekrasov, adversarii reglementării internaționale cer ca Kennedy să se situeze la Viena pe „poziții tari". Ies la iveală astfel aceleași cerințe ale politicii „de pe poziții de forță" care și-au demonstrat de multă vreme lipsa de trăinicie. Ori, așa cum se arată în comentariul amintit, pe această cale politica americană nu se poate aștepta decît la noi eșecuri, dezamăgiri și insuccese. În secolul cuceririi Cosmosului, în secolul energiei nucleare a sta pe asemenea poziții înseamnă a nu merge în pas cu vremea și a împinge lucrurile în mod obiectiv spre adîncirea decalajului dintre cerințele maselor largi și [illegible] în domeniul politicii externe.

În ceea ce privește punctul sovietic de vedere, în comentariul din „Pravda" se subliniază că acest punct de vedere a fost de nenumărate ori formulat în documentele de politică externă ale guvernului sovietic și și-a găsit o expresie clară în cuvîntările reprezentanților guvernului sovietic, cunoscute în întreaga lume. Uniunea Sovietică luptă pentru coexistența pașnică între diferite sisteme sociale, dîndu-și seama că pe altă cale omenirea se poate aștepta numai la alunecarea spre catastrofa războiului nuclear. Conducătorii Uniunii Sovietice luptă perseverent și neabătut pentru dezarmarea generală și totală și pentru rezolvarea pașnică a problemelor litigioase pe bază de tratative pe principiul de egalitate, ținînd seama de interesele juste ale tuturor părților.

„Scopurile noastre sînt clare — a declarat N. S. Hrușciov la ședința solemnă de la Erevan care a avut loc în ziua de 6 mai a.c. Noi nu vrem nimic pentru noi care ar putea leza interesele altor state sau popoare. Guvernul sovietic a făcut și face totul pentru a pune capăt focarelor încordării și a obține o reglementare pașnică a problemelor litigioase între state".

Evenimentele internaționale

Tratativele franco-algeriene de la Evian

In seara zilei de 23 mai, șeful delegației guvernului provizoriu al Algeriei, Krim Bellkassem, a organizat o conferință de presă televizată. In cadrul acestei conferințe, el a făcut o declarație privitoare la politica guvernului algerian.

Printre altele, Krim Bellkassem a declarat că poporul algerian și guvernul său provizoriu condamnă tentativele cercurilor conducătoare franceze de a obține împărțirea teritoriului Algeriei, sub pretextul apărării intereselor cetățenilor francezi. Krim Bellkassem a declarat mai departe că autodeterminarea trebuie să se aplice pe întregul teritoriu al Algeriei. În continuare, el a subliniat că lichidarea regimului colonial în Algeria ar contribui la instaurarea unor relații fructuoase între Franța și Algeria, în condițiile respectării intereselor reciproce ale celor două popoare libere și egale în drepturi.

E greu de presupus că imperialiștii francezi se vor declara de acord cu punctul de vedere algerian. Ei sînt obișnuiți să întrețină relații ca acelea dintre stăpîn și slugă. Dar fie că imperialiștii vor sau nu stabilirea unor relații pe picior de egalitate, poporul algerian care luptă de 7 ani cu arma în mînă pentru drepturile sale, va ieși victorios.

Roata istoriei merge înainte și reprezentanții regimului colonialist aflat pe dric, n-o vor putea întoarce înapoi.

Rasiștii americani la lucru

Numeroase știri venite zilele trecute din S.U.A. vorbesc despre sălbăticiile săvîrșite de rasiști în statul Alabama. Bande de huligani cu ochii plini de ură au săvîrșit crime monstruoase împotriva populației de culoare neagră.

„Un student negru a fost stropit cu benzină și i s-a dat foc. Victima, cu arsuri grave, a rămas fără cunoștință la pămînt", spune o știre transmisă de agenția France Presse. „Rasiștii din Ku Klux Klan au aruncat la 22 mai bombe incendiare asupra mai multor case locuite de negri", transmite și agenția engleză Reuter. Iar ziarul american „New York Times", comentînd sălbaticiile evenimente din Alabama, recunoaște că „aceste demonstrații riscă să năruie prestigiul și toate șansele de succes ale politicii externe a S.U.A."

Teama ziarului american este îndreptățită. Întreaga omenire înfierează sălbăticiile rasiștilor din Alabama și acuză guvernul american pentru că le îngăduie.

„Știți oare că o mare parte din populația noastră este alcătuită din negri și indieni? Vă dați oare seama ce simt ei atunci cînd agențiile de informații nordamericane transmit fotografii în care pot fi văzuți albi brutalizîndu-i și insultîndu-i pe negri?" a declarat un reprezentant al Americii Latine.

Conferință consacrată problemelor păcii și securității în Europa

La Praga s-a deschis conferința științifică internațională cu tema „Securitatea Europei și pericolul pe care îl implică militarismul german".

La această conferință iau parte oameni de știință și publiciști din U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia, R. D. Germană, Ungaria, Albania, Bulgaria, R. P. Romînă, Franța, Anglia, Italia, Austria. Scopul conferinței este acela de a face o analiză științifică a problemelor securității europene, în special în legătură cu înzestrarea Germaniei occidentale cu arme atomice.

Poporul olandez se împotrivește amplasării armelor atomice în țara sa

După cum se știe, guvernul olandez a îngăduit S.U.A. să-și amenajeze baze militare înzestrate cu arme atomice în Olanda. Aceasta pune în mare primejdie viața poporului olandez care vrea să trăiască în pace și să muncească liniștit. Împotriva acestei hotărîri a guvernului, largi mase populare au demonstrat, zilele trecute, cerînd lichidarea bazelor americane din Olanda.

Astfel, timp de trei zile, șoselele Olandei au fost străbătute de o impunătoare coloană de bicicliști, motocicliști, de demonstranți în autobuze și autoturisme. Demonstranții purtau plancarde uriașe pe care scria: „Afară din Olanda cu arma atomică!", „Să fie lichidată baza militară Sustergerg!", „Pace și o Olandă pașnică!", „Olandezi, să silim guvernul să asculte de glasul rațiunii, să-l determinăm să renunțe la arma atomică".

Popoarele nu vor ca viața lor să fie primejduită de măsurile nesăbuite ale militariștilor și luptă împotriva pregătirilor de război. Izolate tot mai mult de mase, guvernele supuse dolarului devin din ce în ce mai neputincioase și mai urîte de popoarele lor.

Crudele realități din satele Spaniei

Închisori, închisori pretutindeni, la Sevilla sau Bilbao, la Madrid, Barcelona sau Alicante. Pentru o singură frază care nu e pe placul ciracilor lui Franco, oamenii sînt svîrliți în închisoare. Spania 1961: Cea mai cruntă teroare împotriva luptătorilor pentru democrație, libertate și pace; întunericul cel mai adînc, atunci cînd e vorba de pătrunderea culturii în masele largi ale poporului; pămînturi întinse lăsate în paragină.

Agricultura Spaniei este una din cele mai înapoiate din Europa. În cea mai mare parte, pămînturile se află în mîinile „nobililor". Mai bine de 54 la sută din suprafața arabilă a țării e constituită din moșii de cîte cel puțin 100 de hectare. Trebuie menționat că numai în provincia Badajos, 14 mari latifundiari posedă domenii ce cuprind cîte cel puțin 5.000 de ha; în provincia Caceres sînt alți 11 asemenea mari moșieri, în provincia Ciudad Real încă 20, opt în provincia Sevilla și 47 în provincia Jaen. În schimb, 53 la sută din numărul țăranilor muncitori abia posedă cîte un hectar — așa cum a precizat de curînd însuși Institutul de studii agro-sociale al Ministerului Agriculturii din Spania.

500.000 HA PENTRU... 20.000 DE ANIMALE

Ceea ce trebuie reținut totodată e faptul că marile proprietăți se măresc și mai mult de la o zi la alta, în vreme se țăranii săraci, ca urmare a marilor datorii contractate la cămătari, își pierd și ultima bucată de pămînt pe care o mai dețin. Cu alte cuvinte, marii proprietari devin și mai mari, în vreme ce micii proprietari dispar pur și simplu. Nu sînt, de exemplu, prea multe luni de cînd Ignacio Villalonga Villalba, președintele Băncii centrale a Spaniei și membru în numeroase consilii de administrație, a cumpărat moșia „El Aquila" din provincia Cordova; de asemenea, contele De Cadagna, președintele Băncii din Biscaria, a devenit proprietarul moșiei „Granja Casas Blancas" din provincia Logrono, iar marchizul D'Oriol, membru în peste 30 de consilii de administrație, a cumpărat 2 vaste domenii în regiunea Madrid.

Trebuie arătat că aceste vaste domenii nu sînt nici măcar cultivate pentru a produce bunuri alimentare necesare oamenilor, ci folosite ca „parcuri de vînătoare" sau cîmpuri pentru creșterea taurilor folosiți în „luptele" cu toreadorii. Numărul animalelor crescute pentru carne este foarte mic. In provincia Sevilla sînt de pildă, 500.000 de hectare pe care cresc abia... 20.000 de animale.

Satele din Spania, sînt grupate mai mult în jurul marilor moșii numite „cortijo". Totul este grupat la sate în jurul castelului senioral și a așezărilor sale, — remize, magazii, ateliere.

PESTE 1.800.000 DE COPII ANALFABEȚI

Cît privește școlile la sate, de fapt ele aproape că nu există

— În privința analfabetismului, sîntem printre cele mai înapoiate țări din Europa, — i-au spus numeroși spanioli scriitorului francez Pierre Gamarra, care a vizitat de curînd Spania.

În prezent, în Spania, peste 1.800.000 de copii de la 7 la 15 ani nu știu să scrie și să citească, deoarece n-au mijloacele necesare pentru a urma cursurile unei școli. De altfel, după înseși statisticile oficiale lipsesc peste 58.000 de învățători. Marilor moșieri și seniori care conduc azi destinele Spaniei, puțin le pasă că în jurul castelelor lor domnesc mizeria și incultura cea mai cruntă.

3.000 DE MUNCITORI AGRICOLI ARESTAȚI

Dar țăranii și muncitorii agricoli din Spania nu se împacă deloc cu această stare de lucruri. Cu toate persecuțiile la care se dedau poliția și jandarmeria, în ultimul timp în această țară s-au desfășurat adevărate mișcări de protest ale oamenilor muncii de la sate. Numeroase delegații de muncitori agricoli au cerut conducerilor fermelor unde lucrau majorarea salariului de mizerie ce li se plătește în prezent. Cînd cererea lor a fost respinsă, în multe locuri muncitorii agricoli au părăsit fermele. Proprietarii au fost nevoiți să ceară ajutorul autorităților. Sate întregi au fost încercuite, iar muncitorii readuși la ferme cu forța. Numai în ultimele luni au fost arestați, ca urmare a acestor mișcări, peste 3.000 de muncitori agricoli.

Populația satelor aderă însă tot mai mult la acest val de proteste. Cînd se întîmplă ca într-un sat să se înapoieze vreun deținut, i se face o primire cu adevărat sărbătorească, oamenii dovedindu-și fățiș ura față de regimul lui Franco.

Ei luptă tot mai uniți pentru pîine și un trai mai bun. Nu sînt rare cazurile cînd (așa cum s-a întîmplat cu prilejul sosirii la Sevilla a lui Franco) pe drumuri sînt răspîndite afișe și se pun inscripții prin care se cere eliberarea deținuților arestați fără nici o vină. Oamenii muncii de la sate — ca și cei de la orașe — sînt pe deplin convinși că victoria în această mare luptă socială va fi de partea lor.

AL. RAICU

25.000.000 de ouă într-un sovhoz

Sovhozul „Iujnîi" este un combinat avicol. Acest combinat, situat în apropiere de Simferopol, a luat ființă acum doi ani, prin comasarea a trei mici sovhozuri avicole.

Combinatul dispune de numai 2.012 hectare de pămînt și are peste 200.000 de păsări adulte, fără a mai pune la socoteală păsările tinere. Firește că el nu poate asigura hrana necesară tuturor păsărilor și de aceea i s-a atașat sovhozul furajer „Krimski", care este destinat numai producerii de nutrețuri pentru sovhozul „Iujnîi".

Procesul de organizare a noii întreprinderi este departe de a se fi desăvîrșit. Dar de la bun început, aici au ieșit evident la iveală avantajele pe care le prezintă o gospodărie mare, specializată. Dacă în anul 1959 producția globală de ouă s-a ridicat la 12,6 milioane, în anul 1960 ea a ajuns la 18,5 milioane. La 100 ha de culturi de cereale (incluzînd și terenurile sovhozului furajer) s-au produs 11.500 kg de carne de pasăre și 213.000 ouă.

Colectivul sovhozului „Iujnîi" a obținut aceste rezultate datorită faptului că a aplicat o serie de metode înaintate de întreținere a păsărilor și a mecanizat într-o măsură mai mare procesele cu volum mare de muncă. În această gospodărie s-au creat condiții pentru întreținerea de către o muncitoare a unui mare număr de păsări.

Primele eforturi ale colectivului s-au concentrat asupra mecanizării proceselor cu volum mare de muncă din secția de cotețe celulare. Pînă la începutul anului 1960 s-a creat un ansamblu de mecanisme și utilaje care a permis să se ridice brusc productivitatea muncii. Norma de întreținere (de 1.500—2.000 de găini adulte) a putut fi ridicată la 10—12.000, iar norma de întreținere a păsărilor tinere — de la 3.000 la 5—6.000. Simultan cu elaborarea sistemului de mașini, s-au căutat asemenea forme de hrănire și întreținere a păsărilor în grupuri mari, care să asigure o înaltă productivitate a acestora.

INIȚIATIVA ALEXANDREI GHETMAN

S-a hotărît ca tehnologia elaborată să fie aplicată într-una din noile hale ale secției de cotețe celulare. Dintre îngrijitoarele de păsări, cea care și-a asumat nobila inițiativă de a-și însuși noua metodă a fost comunista Alexandra Ghetman.

Noua hală e o încăpere mare și luminoasă. Aici se întind opt rînduri de celule metalice în cinci etaje, prevăzute cu adăpători și hrănitori canelate. Hala e străbătută de-a lungul întregului front de celule de o linie ferată pe care se deplasează distribuitorul de nutreț, colectorul de ouă și mașina de strîns găinațul. La un capăt al halei e amenajată o groapă de depozitare pentru nutreț. Toate mașinile sînt puse în mișcare cu ajutorul curentului electric.

Lucrînd aici, Alexandra Ghetman a dobîndit un rezultat care a făcut-o vestită. Îngrijind în medie în cursul anului 11.377 de găini, ea a obținut 192 de ouă de la fiecare găină ouătoare.

Ce avantaje au dat în ultimă instanță toate aceste perfecționări? Iată cîteva date.

Într-o hală de păsări obișnuită, în care se hrănesc manual de patru ori pe zi 12.000 de găini, norma consumului de muncă este de 9 ore și 45 de minute. Alexandra Ghetman a consumat pentru aceasta de la 2 ore și 40 de minute pînă la 3 ore și 15 minute pe zi. Pentru colectarea zilnică a ouălor de la un asemenea număr de păsări (8.000 de ouă în perioada de ouat intensiv) se consumau înainte 6 ore. Alexandra Ghetman a colectat aceeași cantitate de ouă în 2 ore și 15 minute — 3 ore și 20 de minute.

Mijloacele mecanizate au permis să se economisească 11 ore de lucru pe zi pentru evacuarea găinațului.

Toate acestea i-au dat Alexandrei Ghetman posibilitatea să efectueze singură un volum de muncă pe care-l executau mai înainte patru-cinci îngrijitoare. Din vînzarea producției realizate de Alexandra Ghetman, sovhozul a realizat beneficii de 111.000 ruble în monedă nouă.

Și mai e ceva. Hala cu mecanizare complexă a costat 77.500 ruble, iar producția realizată aici într-un singur an a dat 174.000 ruble.

Metoda întreținerii celulare a găinilor ouătoare prezintă avantajele sale. Ea permite să se realizeze o înaltă productivitate în perioada de toamnă și iarnă. Această metodă trebuie însă combinată: după ce găinile stau 6—8 luni în celule, atunci cînd capacitatea lor de ouat scade, ele sînt scoase în taberele de vară, unde își recapătă repede capacitățile de înaltă productivitate.

Din experiența agriculturii sovietice

HALA DE MARE CAPACITATE

Dar viitorul aviculturii îl asigură halele de mare capacitate în care păsările sînt întreținute pe un așternut adînc, fără celule. În aceste hale se poate realiza un grad mai ridicat de mecanizare a muncii.

În sovhozul „Iujnîi" au și fost date în folosință 5 hale de mare capacitate, pentru 6—12.000 de păsări fiecare, iar numărul total al acestor hale se va ridica în anul în curs la 10.

Întreg colectivul sovhozului, în frunte cu cei mai buni oameni ai săi, muncește cu însuflețire pentru a-și însuși acest sistem nou. În general se caută să se elibereze cît mai mult din timpul de lucru al îngrijitoarei pentru supravegherea nemijlocită a păsărilor, ținînd seama de faptul că ea are acum în seamă 10—12.000 de păsări. Cu alte cuvinte, îngrijitoarea devine un fel de maistru zootehnician și trebuie să lucreze calificat, căci altfel nu se poate realiza o productivitate înaltă. Cît despre mijloacele de automatizare și mecanizare, acestea stau la baza reducerii consumului de muncă.

Înainte de a descrie hala de mare capacitate din sovhozul „Iujnîi" trebuie subliniat că toate mecanismele de aici poartă deocamdată un caracter experimental. Ele sînt o creație a mecanizatorilor sovhozului.

Iată cum este utilată o hală de mare capacitate pentru 12.000 de păsări. Ea are o lungime de 120 metri. Mijlocul halei e străbătut de un canal de beton pentru strîngerea găinațului. În restul halei, de ambele părți ale canalului, suprafața pardoselii e ocupată de un așternut adînc. În pereți sînt făcute orificii pentru ca păsările să iasă cînd vor în curțile de plimbare.

Canalul pentru strîngerea găinațului e acoperit cu un grătar. Deasupra lui sînt plasate secțiile de cotețe. Ele sînt rabatabile, pentru a se putea evacua găinațul din canal cu buldozerul.

Hrănitorile, făcute din lemn, sînt amplasate în patru rînduri, două pe canalul de strîngere a găinațului și două pe așternutul adînc. Hrănitorile sînt acoperite cu o rețea de sîrmă. Pe fundul lor trece banda distribuitorului de nutreț.

Adăpătorile canelate, din metal, sînt amplasate pe canalul de strîngere a găinațului, sau de-a lungul pereților. Ca și hrănitorile, ele sînt ridicate deasupra pardoselii cu 30—40 cm. Două rînduri de cuibare (un cuibar pentru 12 găini) sînt amplasate la o jumătate de metru deasupra cotețelor. Fiecare rînd de cuiburi e prevăzut cu un jgheab înclinat, pe care trece banda colectorului de ouă.

Întreg inventarul este astfel dispus, încît păsările să poată fi supravegheate și să aibă acces liber la cotețe, cuibare, hrănitori, adăpători și la așternutul adînc.

★

Calculele arată că colectivul sovhozului „Iujnîi" își va îndeplini angajamentul luat în ceea ce privește producția de ouă. La începutul acestui an sovhozul avea 186.000 de găini ouătoare și 100.000 de păsări tinere. Pînă la sfîrșitul anului va avea 250.000 de găini ouătoare. Anul trecut s-au obținut în medie de la fiecare găină cîte 161,2 ouă. În prezent se speră să se obțină cel puțin 167 ouă.

În anii apropiați, în sovhozul „Iujnîi" avicultura se va dezvolta într-un ritm ne mai văzut. Chiar în anul viitor, producția de ouă se va ridica la 35 milioane, iar producția de carne — de pasăre — la 1.400 tone. În anul 1963, combinatul va da 50 milioane de ouă și 1.800 tone de carne de pasăre, cea ce înseamnă că va îndeplini înainte de termen planul septenal.

SPORT

Mai multă atenție organizării întrecerilor „Concursului cultural-sportiv al tineretului"

Numeroși tineri și tinere participă cu entuziasm la întrecerile din cadrul celei de a II-a ediții a „Concursului cultural-sportiv". Această populară competiție de masă se bucură de un deosebit interes și în rîndurile tinerilor din mediul sătesc. Mai ales, acest lucru se remarcă acolo unde comisiile raionale și asociațiile sportive s-au preocupat îndeaproape de buna organizare a concursurilor și de popularizarea lor. Iată cîteva aspecte cu privire la organizarea întrecerilor sportive.

LA ASOCIAȚIA „BRAZDĂ NOUĂ" CEGANI

În comuna Cegani, din raionul Fetești, consiliul de conducere al asociației sportive „Brazdă Nouă", care a fost recent ales, a organizat în prima parte a lunii mai întreceri la disciplinele trîntă, fotbal, oină, șah, tenis de masă. Pe listele participanților se aflau numele colectiviștilor: *P. Dicianu, Gh. Pislan, N. Căciularu, C. Tatu, T. Neagu, V. Drăgoi, I. Tuțuianu, P. Badea* și alții.

Concursurile de trîntă s-au bucurat de un frumos succes, prilejuind dispute pasionante, la care s-au remarcat: *P. Dicianu, Gh. Pislan, I. Ivanciu, P. Bîtlan.* De un deosebit interes s-au bucurat și întrecerile de fotbal, oină, șah, tenis de masă. Zilele acestea se vor organiza și concursuri de volei, atletism, natație, popice etc.

LA ȘCOALA PROFESIONALĂ DE MECANICI AGRICOLI DIN CIULNIȚA

Este știut că pentru buna desfășurare a concursurilor sportive, mai întîi este necesar să se asigure materialele, echipamentul și bazele sportive. De acest lucru a ținut seamă și conducerea asociației sportive a Școlii profesionale de mecanici agricoli din Ciulnița, raionul Călărași care a antrenat pe toți elevii la acțiunea de reamenajare și înfrumusețare a bazei sportive de aici. Aceasta are în prezent un teren de volei, teren de fotbal-redus, teren de tenis de cîmp, teren de baschet, gropi pentru sărituri, piste cu obstacole etc. De asemenea, asociația sportivă a pregătit echipamentul necesar pentru concurenții care participă la întreceri. Astfel, acum se pot desfășura în bune condiții concursuri de volei, atletism, gimnastică, oină, box, trîntă, etc.

LA FĂCĂENI, ÎNTRECERILE N-AU ÎNCEPUT

Arătam mai înainte că acolo unde conducerile asociațiilor sportive s-au preocupat de organizarea concursurilor, de popularizarea lor și de asigurarea echipamentului sportiv, rezultatele sînt dintre cele mai bune. Iată însă că mai sînt și asociații sportive care n-au făcut mai nimic în această privință, deși a trecut mai bine de o lună de zile de cînd s-a dat „startul" în întrecerile din prima etapă a concursului. De exemplu, asociațiile sportive Recolta-S.M.T. Făcăeni, Ogorul-G.A.S. Fetești, Octombrie Roșu-Fetești, pînă în prezent n-au organizat nici un fel de concurs.

Unii președinți și secretari ai asociațiilor sportive motivează că n-au putut organiza întrecerile sportive în aer liber, din cauza timpului nefavorabil. Aceasta este numai un „motiv", fiindcă, dacă vremea este nefavorabilă și nu permite desfășurarea concursurilor sportive afară, în schimb se pot ține întreceri de trîntă, haltere, gimnastică, șah, tenis de masă în sălile cluburilor și ale căminelor culturale ca și la școlile din comune, — așa cum au făcut asociațiile sportive despre care am pomenit. Dar, cum ne putem aștepta la asemenea inițiative, cînd în unele comune — ca acelea amintite, — nu s-au alcătuit nici comisiile, care se ocupă de organizarea întrecerilor din cadrul „Concursului cultural-sportiv al tineretului"?

Ținînd seama că pînă la terminarea primei etape a Concursului au mai rămas puține zile, comisiile raionale vor trebui să ia măsurile ce se cuvin pentru ca toate asociațiile sportive să treacă de îndată la organizarea întrecerilor din cadrul acestei competiții.

M. LERESCU

P. S. *In ultimul moment am fost informați că întrecerile din prima etapă a Concursului cultural-sportiv al tineretului au fost prelungite pînă la 30 iunie a.c. Deci, asociațiile sportive au acum timpul necesar să organizeze concursurile în cele mai bune condiții.*

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"